

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ

Τμήμα
Πολιτισμικής
Τεχνολογίας & Επικοινωνίας
• www.aegean.gr/culturaltec

Πτυχιακή εργασία

Παραγωγή Ντοκιμαντέρ
με τίτλο *The peacekeepers*
και θέμα τους Κυανόκρανους του ΟΗΕ
και το πολιτικό πρόβλημα της Αμπχαζίας .

της
Ειρήνης Λεοντάρη

Μυτιλήνη, Οκτώβριος 2006

<u>Περιεχόμενα</u>	
ΠΡΟΙΜΙΟ.....	4
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	6
1. Κεφάλαιο 1^ο - Η ΑΜΠΧΑΖΙΑ ΚΑΙ Ο ΟΗΕ-ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΘΕΜΑ	
1.1 Αμπχαζία: μια σύντομη ματιά.....	8
1.2 Ο Αμπχαζιανός Πόλεμος.....	9
1.3 The “peacekeeping”-Η διατήρηση της ειρήνης.....	13
1.4 Οι Κυανόκρανοι του ΟΗΕ.....	14
1.5 Αποστολή παρατηρητών Ηνωμένων Εθνών στη Γεωργία (UNOMIG).....	15
1.6 Το πολιτικό πρόβλημα της Αμπχαζίας σήμερα (2006).....	18
1.7 Η Συμφωνία της Μόσχας.....	20
1.8 Συμφωνίες για τα προβλήματα της Αμπχαζίας μεταξύ της Γεωργίας και της Ρωσίας.....	23
1.9 Το μέλλον της Αμπχαζίας.....	24
2. Κεφάλαιο 2^ο - THE PEACEKEEPERS ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ	
2.1 Το ντοκιμαντέρ ως οπτικοακουστική κουλτούρα.....	27
2.2 THE PEACEKEEPERS – ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ	
2.2.1 Επιλογή θέματος.....	30
2.2.2 Χρονοδιάγραμμα επιτόπιας έρευνας.....	31
2.2.3 Η διαχείριση του θέματος και η σκηνοθετική προσέγγιση.....	34
2.2.4 Η επιτόπια έρευνα και ο «αόρατος ερευνητής».....	35
2.2.5 Αφήγηση.....	35
2.2.6 Η παράθεση αρχειακού υλικού.....	36
2.2.7 Η χρήση αποσπασμάτων από συνεντεύξεις.....	36
2.2.8 Ο διερμηνέας και το γεφύρωμα των γλωσσών.....	37
2.2.9 Η σύνθεση του κάδρου.....	38
2.2.10 Οι κινήσεις της κάμερας.....	39
2.2.11 Το χρονοδιάγραμμα- η οικονομία της ταινίας.....	40
2.2.12 Η μουσική επένδυση.....	40
2.2.13 Η χρήση τεχνολογικού εξοπλισμού.....	41

2.2.14 Post Production	42
2.3 Κατακλείδα	42
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	44
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	46

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

*«Οι πραγματικά μεγάλες ταινίες αναμένονται ακόμη.
Θα είναι σκηνοθετημένες με αλήθεια και τέχνη. Δεν
πιστεύω πως θα είναι έργο των μεγάλων εταιρειών και
των διάσημων σκηνοθετών. Θα είναι μάλλον έργο
ερασιτεχνών με την κατά λέξη έννοια που υποδεικνύει
κάποιον ο οποίος είναι παθιασμένος με αυτό που κάνει
και που το συντηρεί για να έχει την ικανοποίηση να το
πραγματώνει, όχι με εμπορικό σκοπό».*
Robert Flaherty, 1927.

Η σκέψη εκπόνησης ενός ντοκυμαντέρ, ως εγχείρημα και δημιουργική διαδικασία πάντα με γοήτευε. Ούσα η ίδια θαυμάστρια της γοητευτικής αυτής τέχνης, θέλησα να δοκιμάσω μία πρώτη και ταπεινή προσέγγιση. Αφορμή για την επιλογή του θέματος μου δόθηκε όταν τον Ιούλιο του 2005 ο πατέρας μου, επισμηναγός της Πολεμικής Αεροπορίας Λεοντάρης Νικόλαος, κλήθηκε να υπηρετήσει ως τοποτηρητής της ειρηνευτικής αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στην περιοχή της Γεωργίας. Οι πρώτες επιστροφές από την προσωπική του εκτίμηση για την σημερινή εικόνα της Αμπχαζίας, με την μακρά και πλούσια ιστορία, τις πρόσφατες μνήμες των εθνικών συρράξεων και με την de facto κυβέρνηση, μίας χώρας που προσπαθεί με την αρωγή του ΟΗΕ και των μη κυβερνητικών οργανώσεων να ορθοποδήσει και να ξαναβρεί τους ρυθμούς προόδου της κέντρισαν το ενδιαφέρον μου και στράφηκα στις επίσημες πηγές για μία περαιτέρω ενημέρωση. Το σύγχρονο πρόσωπο της Αμπχαζίας έχοντας αφήσει πίσω την οδύνη του πολέμου καθρεπτίζει μεγαλόφωνα μία πραγματικότητα καθημερινής αλλαγής, αλλαγής που συντελείται με την σημαντική συμβολή των ανθρώπων της UNOMIG. Οι διασφαλιστές της ειρήνης, διασφαλιστές κι όχι επιβολείς, εντεταλμένοι από όλα τα κράτη του ΟΗΕ, προωθημένοι μέσα στη δίνη μίας εμπόλεμης έως προσφάτως ζώνης, έγιναν ο πυρήνας της ταινίας που παρουσιάζεται σήμερα, και σκοπό έχει να αναδείξει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη δράση και τις ενέργειες από τις οποίες κρίνεται η παλινόρθωση μίας χώρας.

Οι αντιξοότητες της δημιουργίας του ντοκυμαντέρ, οι όσες και όποιες, δεν θα αναφερθούν εδώ εν είδει δικαιολογίας και άλλοθι για τα τυχόν κενά, ή αστοχίες της ταινίας. Το παρόν πόνημα αισιοδοξεί να σταθεί αξιοπρεπώς ως η πρώτη παρουσίαση και δημοσίευση μίας πραγματικότητας τόσο μακριά μας, αλλά και τόσο κοντά μας ταυτόχρονα.

Θα ήθελα να ευχαριστώ θερμά όλους όσους με την συμβολή και τη συμμετοχή τους βοήθησαν στην πραγμάτωση αυτού του εγχειρήματος. Κυρίως όμως θα ήθελα από την καρδιά μου να ευχαριστήσω τον πατέρα μου που έκανε ό,τι χρειάστηκε για να γίνει ο θαλερός μου στόχος, πραγματικότητα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η παρούσα **πτυχιακή εργασία** έχει στόχο την παραγωγή ενός ντοκιμαντέρ που ασχολείται με **το πολιτικό πρόβλημα της Αμπχαζίας και το ειρηνευτικό έργο των Ηνωμένων Εθνών στην περιοχή αυτή. Το ντοκιμαντέρ έχει τίτλο *The peacekeepers-Οι Κυανόκρανοι στην Αμπχαζία* και φιλοδοξεί να ενημερώσει για το πρόβλημα, να εισάγει το θεατή στη ζωή και το έργο των Κυανόκρανων στην Αμπχαζία, και, κατ' επέκταση να τον κάνει να αναρωτηθεί για τη σημασία της ειρήνης.**

Για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων χρησιμοποιείται στο ντοκιμαντέρ πρωτότυπο υλικό γυρισμένο από την ερευνήτρια στην Αμπχαζία, καθώς και πρωτότυπες μαρτυρίες, αρχειακές μαρτυρίες, συνεντεύξεις κυανόκρανων, κατοίκων της Αμπχαζίας, πολιτικών και πολιτικών ακολούθων. Επίσης χρησιμοποιούνται αρχειακά πλάνα ειδήσεων από το κρατικό κανάλι της Γεωργίας (*Rustavi*) και από την οπτικοακουστική βιβλιοθήκη των Ηνωμένων Εθνών (*Νέα Υόρκη*) .

Το πρόβλημα της Αμπχαζίας, **μίας πρώην Σοβιετικής Δημοκρατίας ενσωματωμένης στην Γεωργία που βρίσκεται πάνω στην βόρεια ακτή της Μαύρης Θάλασσας**, έγκειται στο αίτημά της **να αναγνωριστεί από τη διεθνή κοινότητα ως ανεξάρτητο, από τη Γεωργία, κράτος.** Το αίτημα αυτό στάθηκε η αφορμή για να ξεσπάσει **εμφύλια σύρραξη το 1993.** Ο ΟΗΕ, στο πλαίσιο του ειρηνευτικού του έργου, έστειλε περίπου 100 Κυανόκρανους το 1994 μετά από το *ψήφισμα 858 του Συμβουλίου Ασφαλείας* και την συνυπογραφή των τριών κρατών (Ρωσία-Γεωργία-Αμπχαζία) στο *Σύμφωνο της Μόσχας*. Σήμερα **η αποστολή των Κυανόκρανων έχει αυξηθεί στα 1200 μέλη**, τα οποία συνεχίζουν το έργο για την διατήρηση της ειρήνης μεταξύ των Αμπχαζιανών και των Γεωργιανών και διαμορφώνουν την σημερινή πραγματικότητα της Αμπχαζίας.

Η αφορμή να ασχοληθώ με αυτό το θέμα δόθηκε όταν ο πατέρας μου, επισμηναγός της Πολεμικής Αεροπορίας, κλήθηκε να υπηρετήσει ως τοποτηρητής της ειρηνευτικής αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στην περιοχή της Γεωργίας. Αρχικά, η έρευνα για τους Κυανόκρανους της Αμπχαζίας έγινε μέσα από τη μαρτυρία του πατέρα μου, σχετική βιβλιογραφία και πηγές από το ιντερνέτ. Σε δεύτερη φάση, επισκέφτηκα η ίδια την περιοχή της Αμπχαζίας το Μάρτιο του 2006 ως διαπιστευμένη από τον ΟΗΕ. Κατά την παραμονή μου στην Αμπχαζία, η οποία διήρκεσε τρεις εβδομάδες παρουσιάστηκαν

δυσκολίες τόσο στην έρευνα όσο και στη δημιουργία του ντοκιμαντέρ. Μία από τις βασικότερες δυσκολίες ήταν η γλώσσα επικοινωνίας. Ελάχιστοι ήταν οι γηγενείς που γνώριζαν την Αγγλική γλώσσα και αυτό καθιστούσε αδύνατη μία πιο ουσιαστική επικοινωνία. Η παρουσία διερμηνέα ήταν απολύτως απαραίτητη καθώς και δαπανηρή.

Δεδομένου ότι βρισκόμουν σε μία εμπόλεμη ζώνη η γραφειοκρατεία των Ηνωμένων Εθνών σε ζητήματα μετακίνησης ήταν ιδιαίτερα έντονη. Η πλήρης και λεπτομερής αναφορά μου για το πού αλλά και το πώς θα μετακινηθώ ήταν απαραίτητη καθημερινά. Αξίζει να αναφερθεί ότι δύο φορές απορρίφθηκε αίτησή μου από το γραφείο κινήσεως της UNOMIG για ελεύθερη και διαπιστευμένη μετακίνηση στην κοιλάδα Κοντόρι καθώς χαρακτηρίστηκε ως «εξαιρετικά επικίνδυνη».

Τέλος η απογόρευση κυκλοφορίας από την UNOMIG μετά τις 7μ.μ μέχρι τις 7 πμ όπου και γινόταν έλεγχος μέσω ασυρμάτων έπαιξε καθοριστικό ρόλο ως προς τον πραγματικό διαθέσιμο χρόνο που είχα για έρευνα.

Η διάρκεια της παρούσας ταινίας καθορίστηκε εξ αρχής καθώς πρόκειται για ένα φίλμ που σκοπό έχει να δώσει πληροφορίες για το θέμα ως σύντομη επισκόπηση και όχι να αναλύσει σε βάθος το εθνοπολιτικό φαινόμενο. Οπότε, η διάρκεια της ταινίας δεν ξεπερνά τα 23 λεπτά.

ΤΟ ΓΡΑΠΤΟ ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Στο πρώτο κεφάλαιο του γραπτού συνοδευτικού κειμένου γίνεται μία σύντομη αναφορά στο ρόλο των Κυανόκρανων του ΟΗΕ και μια ιστορική αναδρομή σχετικά με την Αμπχαζία. Αναλύονται οι θέσεις του ΟΗΕ ως προς την διατήρηση της ειρήνης, καταγράφεται το έργο της αποστολής παρατηρητών Ηνωμένων Εθνών στην Γεωργία, παρατίθεται το Σύμφωνο της Μόσχας και τέλος περιγράφεται η σημερινή κατάσταση στην Αμπχαζία.

Στο δεύτερο κεφάλαιο αναφέρονται οι γενικές αρχές του ντοκιμαντέρ και «το ντοκιμαντέρ ως οπτικοακουστική κουλτούρα» και δίνονται στοιχεία και αναλυτικές πληροφορίες για την μεθοδολογία, τον τρόπο έρευνας και την παραγωγή του ντοκιμαντέρ *The Peacekeepers*.

Κεφάλαιο 1^ο

Η ΑΜΠΧΑΖΙΑ ΚΑΙ Ο ΟΗΕ- ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΘΕΜΑ

1.1 Αμπχαζία: μία σύντομη ματιά

Η Αμπχαζία καλύπτει μια περιοχή περίπου 8,600 km² στην Δυτική άκρη της Γεωργίας, πάνω στην βόρεια ακτή της Μαύρης Θάλασσας. Τα Καυκάσια βουνά στα βοριοανατολικά χωρίζουν την Αμπχαζία από την Σιρκασία.¹ Από τα νοτιοανατολικά η Αμπχαζία συνορεύει με τα Μιγκρέλια (Σαμεγκρέλο) και από τα βοριοδυτικά με τη Μαύρη Θάλασσα. Η Χώρα είναι πολύ ορεινή (περίπου το 75% είναι καταγεγραμμένο σαν βουνά ή λόφοι). Ο πληθυσμός της χώρας είναι περιορισμένος στην ακτή και σε μερικές κοιλάδες, βαθιές και με καλό απόθεμα νερού. Το κλίμα είναι εξαιρετικά ήπιο και αυτός είναι και ένας από τους κυριότερους λόγους γιατί κατά τη Σοβιετική περίοδο ήταν διάσημη η χώρα σαν προορισμός για διακοπές, γνωστή και ως η «Γεωργιανή Ριβιέρα». Είναι όμως διάσημη και για την γεωργική παραγωγή της, με κυριότερα το τσάι, τον καπνό, το κρασί και τα φρούτα.

Η δημογραφία της Αμπχαζίας έχει υποστεί τρομερές αλλαγές από το 1990. Μέχρι το τελευταίο έτος της Σοβιετικής Ένωσης, το 1989, είχε πληθυσμό 500.000, από τον οποίο το 48% ήταν Γεωργιανοί (ως επί το πλείστον Μιγκρελιανοί) και μόλις 17% Αμπχαζιανοί. Το 1993 ένας μεγάλος πόλεμος ξέσπασε και οδήγησε την Αμπχαζία να διαχωριστεί από την Γεωργία. Κατά την διάρκεια του πολέμου στην πραγματικότητα όλος ο Γεωργιανός πληθυσμός –περίπου 250.000 άνθρωποι- εκπατρίστηκαν στην προσπάθεια μίας εθνικής εκκαθάρισης. Η αντιπαράθεση αυτή δεν έχει λυθεί ακόμα και ο τωρινός Αμπχαζιανός πληθυσμός είναι μειωμένος μεν, αλλά πλειοψηφικά «Αμπχαζιανός».

¹ Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς Μπριτάνικα, Τόμος Α', Αθήνα, 1987, σελ.559Α

Μετά από αυτή την απελάση των Γεωργιανών, οι Αμπχαζιανοί σχημάτισαν την εθνική πλειοψηφία (45%), με τους Ρώσους, τους Αρμένιους, τους Γεωργιανούς, τους Έλληνες και τους Εβραίους να αποτελούν τη μειονότητα του Αμπχαζιανού κρατιδίου.

1.2 Ο Αμπχαζιανός Πόλεμος

Η κατοχή από τους Μπολσεβίκους² μετά τη Σοβιετική επανάσταση οδήγησε την Αμπχαζία να αποτελεί σταθμό πολιτιστικής και πολιτικής αυτονομίας μέχρι το 1931 όταν ο Στάλιν την ανακυρήσσει αυτόνομη πολιτεία μέσα στην Σοβιετική Γεωργία.. Ανεξάρτητα όμως της ονομαστικής της αυτονομίας ήταν υποτελής στους κανόνες του Τσιμπλίσι και την αρχή της «Γεωργιανικοποίησης». Τα Γεωργιανά έγιναν η επίσημη γλώσσα, τα Αμπχαζιανά απαγορεύτηκαν αυστηρά και άλλες πολιτιστικές συνήθειες περιορίστηκαν, ενώ παράλληλα χιλιάδες Αμπχαζιανοί σκοτώνονται στη διάρκεια του «Σταλινικού καθαρισμού». Ο Λαβρέντι Μπέρια³ ενθάρρυνε τον Γεωργιανό πληθυσμό να μεταναστεύουν στην Αμπχαζία και πολλοί ήταν αυτοί που άρπαξαν αυτήν την ευκαιρία και εγκαταστάθηκαν εκεί. Αργότερα, στη δεκατία 1950 και 1960, ο Βάζγκεν Γ⁴ (ο πρώτος) και η Αρμένικη εκκλησία ενθάρρυναν και επιχορήγησαν την μετανάστευση των Αρμενίων στην Αμπχαζία.. Σήμερα, οι Αρμένιοι αποτελούν την μικρότερη μειονότητα της Αμπχαζίας.

Η καταπίεση των Αμπχαζιανών τελείωσε μετά το θάνατο του Στάλιν και την δολοφονία του Μπέρια, καθώς πλέον στην Αμπχαζιανή κυβέρνηση δίνεται πραγματική δύναμη. Όπως και στις περισσότερες αυτόνομες πολιτείες, η Σοβιετική κυβέρνηση βοήθησε στην ανάπτυξη του πολιτισμού και ιδιαίτερα της λογοτεχνίας. Εθνικοί άρχοντες είχαν τοποθετηθεί για συγκεκριμένα γραφειοκρατικά πόστα και έδιναν στην Αμπχαζία ένα ανώτερο πολιτικό στάτους που ερχόταν σε αντίθεση με το μέγεθος της χώρας. Αυτό έχει μεταφραστεί από κάποιους σαν κίνηση «διαίρειν και βασίλευε» διότι οι τοπικές ελίτ

² Οι Μπολσεβίκοι ήταν μέλη της Μπολσεβίκου κινήματος του Μαρξιστικού Ρωσικού Σοσιαλοδημοκρατικού Εργατικού Κόμματος. Οι Μπολσεβίκοι είχαν εξτρεμιστικές σοσιαλιστικές ιδέες και ήταν ενάντια στο συντηρητισμό και την Ορθόδοξη εκκλησία. Οι Μπολσεβίκοι είχαν ως πρώτο βασικό ηγέτη τους το Βλαντιμίρ Λένιν.

³ Λαβρέντι Πάβλοβιτς Μπέρια: (29 Μαρτίου 1899-23 Δεκεμβρίου 1953). Σοβιετικός πολιτικός και αρχηγός της Σοβιετικής Δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας.

⁴ Ο Βάζγκεν ο 1^{ος} ένας από τους σπουδαιότερους εκπροσώπους της Αρμενικής Καθολικής Αποστολικής εκκλησίας και υπηρέτησε μεταξύ του 1955 και 1994.

μοιράζονταν την εξουσία σε ένα παιχνίδι ανταλλαγών με τους Σοβιετικούς. Στην Αμπχαζία, όπως και οπουδήποτε αλλού, αυτό οδήγησε στην δημιουργία εθνικών ομάδων-στην περίπτωση αυτή οι παθόντες ήταν οι Γεωργιανοί –οι οποίοι έχουν καταμαρτυρήσει μία ρατσιστική συμπεριφορά.

Όταν η Σοβιετική Ένωση ξεκίνησε να φθείρεται στα τέλη του 1980, εντάθηκε η εθνική αναταραχή μεταξύ Αμπχαζιανών και Γεωργιανών λόγω της προσπάθειας της Γεωργίας για ανεξαρτησία. Οι Γεωργιανοί εθνικιστές διεξήγαγαν εκλογές στο Τιμπλίσι το 1989 ζητώντας την πλήρη απόσχιση της Αμπχαζίας από την ανεξάρτητη Γεωργία.⁵ Πολλοί Αμπχαζιανοί αντιτέθηκαν σε αυτό, φοβούμενοι ότι η ανεξαρτησία της Γεωργίας θα οδηγούσε σε μία νέα περίοδο «Γεωργιανοκοποίησης» και υποστήριζαν αντίστοιχα τη δημιουργία της Αμπχαζίας ως ανεξάρτητο κρατίδιο με τους δικούς του συνταγματικούς κανόνες. Η αντιπαράθεση αυτή σύντομα εξελίχθηκε σε βίαιες συγκρούσεις-διαδηλώσεις που ξέσπασαν στο Σοχούμι στις 16 Ιουλίου 1989. 16 άνθρωποι σκοτώθηκαν και άλλοι 137 τραυματίστηκαν. Μετά από πολλές μέρες βίαιων συγκρούσεων σοβιετικές ένοπλες δυνάμεις έφεραν την τάξη στην πόλη.

Η Γεωργία δήλωσε στις 9 Απριλίου 1991 την ανεξαρτησία της, και τον νέο της ηγέτη, πρώην Σοβιετικό εξόριστο, Ζβιάντ Γκαμσακχουρντία. Τον Ιανουάριο του 1992 όμως ο Γκαμσακχουρντία ανατρέπεται μετά από στατιωτικό πραξικόπημα. Την ίδια περίοδο η Γεωργιανή Εθνική Φρουρά, με καθοδηγητή τον Τενγκίτζ Κιτοβάνι πολιορκήσε τα γραφεία του Γκαμσακχουρντία. Μετά από μήνες επίθεσης αναγκάστηκε να παραιτηθεί και την θέση του πήρε ο Έντουαρντ Σεβαρνάντζε, ένας πρώην Σοβιετικός Υπουργός, στου οποίου το πρόσωπο καθρεπτιζόνταν όλες οι ελπίδες των σκληροπυρηνικών Γεωργιανών Εθνικιστών.

Τον Φεβρουάριο του 1992, το Στρατιωτικό Συμβούλιο της Γεωργίας ανακοίνωσε ότι καταργούνται το υπό Σοβιετικής κατοχής Σύνταγμα του 1921 του Δημοκρατικού Κρατίδιου της Γεωργίας. Πολλοί Αμπχαζιανοί ερμήνευσαν αυτή την κατάργηση ως κατάργηση του αυτόνομου κράτους τους. Σε απάντηση λοιπόν, στις 23 Ιουλίου 1992, η

⁵ Ζινάνγκ Γιάρκο *The Autonomous Republic of Abkhazeti, Georgian National Parliamentary Library*, 2002, σελ 15

Αμπχαζιανή κυβέρνηση ανακοινώνει ανεξαρτησία νομίζοντας ότι αυτό δεν είχε ακόμα αναγνωριστεί διεθνώς. Η Γεωργιανή κυβέρνηση όμως κατηγορεί τους υποστηρικτές του Γκαμσακχουρντία για την απαγωγή Γεωργιανού Υπουργού υποστηρίζοντας ότι τον κρατούσαν αιχμάλωτο στην Αμπχαζία. Χρειάστηκαν πάνω από 3000 ένοπλοι για να επανέλθει η τάξη μετά από αυτό, αλλά ήδη πολλές βιαιοπραγίες είχαν ξεσπάσει μεταξύ Γεωργιανών και Αμπχαζιανών και εκτός Σοχομίου. Οι Αμπχαζιανές αρχές απέρριψαν την κατηγορία της κυβέρνησης, κατηγορώντας τους με τη σειρά τους ότι ήταν προμελετημένη αυτή η κατηγορία και ψευδής με απώτερο σκοπό να δημιουργηθούν αυτές οι αναταραχές. Μετά από εβδομάδες βιαιοπραγιών που αποτέλεσμα είχαν πολλούς τραυματίες και από τις δύο πλευρές, η Γεωργιανή κυβέρνηση καταφέρνει να πάρει τον έλεγχο σε όλη την Αμπχαζία και καταλαμβάνει το Εθνικό Αμπχαζιανό Ανάκτωρο.

Αμπχαζιανοί αυτονομιστές

Η ήττα του Αμπχαζιανού στρατού συνοδεύτηκε με μία εχθρική απάντηση από την Ένωση των Βουνίσιων-ανθρώπων του Καυκάσου⁶. Εκατοντάδες εθελοντές παραστρατιωτικών δυνάμεων από την Ρωσία (συμπεριλαμβανομένου και του Σαμίλ Μπασαγιέν, πρώην Ρώσος πράκτορας) ένωσαν τις δυνάμεις τους με τους Αμπχαζιανούς αυτονομιστές για να πολεμήσουν την Γεωργιανή κυβέρνηση.⁷

Το Σεπτέμβριο του 1992, οι Αμπχαζιανές και οι Ρωσικές παραστρατιωτικές οργανώσεις ξεκίνησαν μία σειρά επεισοδίων μετά από μία ανταλλαγή πυρών σε άμαχο πληθυσμό, κάτι το οποίο οδήγησε τις Γεωργιανές δυνάμεις να εξαπλωθούν σε μεγάλη έκταση μέσα στο κράτος. Η κυβέρνηση του Σεβερνάντζε κατηγορήσε την Ρωσία επειδή βοήθησαν με παραχώριση στρατιωτικής δύναμης στην εξέγερση. Ο χρόνος αυτός τελείωσε με τους εξεγερμένους να έχουν στον έλεγχό τους σχεδόν ολόκληρη την Δυτική

⁶ Η Ένωση των Βουνίσιων-ανθρώπων του Καυκάσου είναι μία στρατιωτική πολιτική οργάνωση με μέλη στρατιωτικούς του Νότιου Καυκάσου και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Πρόκειται για σύλλογο που λειτουργεί ως ομπρέλα προστασίας για τους Καυκάσιους.

Αμπχαζία. Σημαντικός «εθνικός εκκαθαρισμός» έγινε και από τις δύο πλευρές, με τους Αμπχαζιανούς να έχουν μετακινηθεί από την υπο-γεωργιανής κυριαρχίας περιοχή στην αντίθετη και αντίστροφα. Περίπου 3000 άνθρωποι έχει καταγραφεί ότι σκοτώθηκαν σε αυτή την πρώτη περίοδο αυτού του πολέμου.

Οι εχθροπραξίες συνεχίζονταν μέχρι τον Ιούλιο του 1993, όταν Αμπχαζιανοί αυτονομιστές εξαπέλυσαν επίθεση κατά του Γεωργιανής-κατοχής Σοχουμίου. Η πρωτεύουσα ήταν περικυκλώμενη, με τον Σεβαρνάντζε να είναι και ο ίδιος παγιδευμένος στην πόλη του. Παρόλο που η ανακωχή ανακοινώθηκε στα τέλη Ιουλίου, τα πυρά συνεχίστηκαν μέχρι τα μέσα του Σεπτεμβρίου. Δέκα μέρες αργότερα το Σοχούμι πέφτει στις 27 Σεπτεμβρίου. Ο νεοδιορισθείς Γεωργιανός Πρόεδρος Σεβαρνάντζε γλίτωσε στο παρά πέντε από το θάνατο καθώς είχε αποφασίσει να μην φύγει από την πόλη ό,τι και να συμβεί. Τον αναγκάσαν όμως να φύγει από τη χώρα, όταν αυτονομιστές επιτέθηκαν στο ξενοδοχείο που έμενε. Ο Σεβαρνάντζε έπρεπε πλέον να βασιστεί στο Ρωσικό ναυτικό να τον φυγαδέψουν από το Σοχούμι.

Οι αυτονομιστικές δυνάμεις εξαπλώθηκαν στην υπόλοιπη Αμπχαζία καθώς η Γεωργιανή κυβέρνηση τώρα αντιμετώπιζε μία δεύτερη απειλή. Μία επανάσταση από τους υποστηρικτές του Ζβιάντ Γκαμσακχουρντία στην περιοχή των Μιγκελιανών (Σαμεγκρέλο). Στο χαοτικό αποτέλεσμα που επήλθε από την ήττα, περίπου ολόκληρος ο μη-Αμπχαζιανός πληθυσμός κατέκλεισε την περιοχή, είτε από τα βουνά, είτε από την θάλασσα. Πολλές εκατοντάδες ανθρώπων πέθαναν, το νούμερο λέγεται ότι αγγίζει τις 10.000, ενώ 250.000-300.000 άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

⁷ Socor Vladimir, *A Test Ground of Putin's International Conduct* Wall Street Journal, 1998 .

1.3 THE PEACEKEEPING – Η Διατήρηση της Ειρήνης από τον ΟΗΕ

Η διατήρηση της ειρήνης, όπως καθορίζεται από τα Ηνωμένα Έθνη, είναι "ένας τρόπος να ενισχυθούν οι χώρες που υποφέρουν από συγκρούσεις και να δημιουργήσουν όρους για μία ειρήνη διαρκείας".⁸ Οι παρατηρητές των Ηνωμένων Εθνών ελέγχουν και παρατηρούν τις διαδικασίες ειρήνης στις περιοχές όπου είχαν δημιουργηθεί προβλήματα ειρήνης και βοηθούν τις πρώην -αντιμαχόμενες πλευρές στην εφαρμογή των συμφωνιών ειρήνης που έχουν υπογράψει.

Η βοήθεια αυτή γίνεται με πολλές μορφές, συμπεριλαμβανομένης της προσπάθειας για εμπιστοσύνη, εκλογική υποστήριξη, που ενισχύει το κράτος δικαίου, και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Αναλόγως οι παρατηρητές των Ηνωμένων Εθνών (συχνά καλούμενοι ως «οι κυανόκρανοι» λόγω των μπλε κράνων τους) μπορεί να είναι στρατιώτες, πολιτικοί αστυνομικοί, ή και άλλο πολιτικό προσωπικό. Ο χάρτης των Ηνωμένων Εθνών δίνει στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Η.Ε τη δύναμη και την ευθύνη να λάβει συλλογικά μέτρα για να διατηρηθεί η διεθνής ειρήνη και η ασφάλεια. Για αυτόν τον λόγο, η διεθνής κοινότητα προσαρμόζεται στο Συμβούλιο Ασφαλείας για να εγκρίνει τις διαδικασίες διατήρησης της ειρήνης, καθώς και όλες οι αποστολές διατήρησης της ειρήνης των Η.Ε πρέπει να εγκριθούν από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Οι περισσότερες από αυτές τις διαδικασίες καθιερώνονται και εφαρμόζονται από τα ίδια τα Ηνωμένα Έθνη με τα στρατεύματα που υπηρετούν τα Η.Ε.. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι παρατηρητές παραμένουν μέλη των αντίστοιχων οπλισμένων δυνάμεών τους, και δεν αποτελούν έναν ανεξάρτητο "στρατό του Ο.Η.Ε," δεδομένου ότι τα Η.Ε δεν έχουν μια τέτοια δύναμη. Σε περιπτώσεις όπου η άμεση συμμετοχή των Η.Ε δεν θεωρείται κατάλληλη ή εφικτή, το Συμβούλιο επιτρέπει στις περιφερειακές οργανώσεις, όπως η

⁸ Wikipedia, (www.wikipedia.com), λήμμα "Peacekeepers".

Οργάνωση Συνθήκης Βόρειου Ατλαντικού (NATO), η οικονομική Κοινότητα των δυτικών αφρικανικών κρατών, να αναλάβει τους στόχους διατήρησης της ειρήνης ή ειρήνης -επιβολής.

Τα Ηνωμένα Έθνη δεν είναι η μόνη οργάνωση που έχει εγκρίνει αποστολές διατήρησης της ειρήνης, αν και μερικοί θα υποστήριζαν ότι είναι η μόνη ομάδα που επιτρέπεται νόμιμα να λειτουργεί έτσι.

1.4 Οι Κυανόκρανοι του ΟΗΕ

Οι Κυανόκρανοι αποτελούν το στρατιωτικό σώμα του ΟΗΕ και είναι αυτοί που καλούνται ανά πάσα στιγμή να υπηρετήσουν το καθήκον τους, που δεν είναι άλλο από την διατήρηση της ειρήνης. Οι Κυανόκρανοι αποτελούν μία οντότητα εμβόλιμη, ξένη προς την ιστορία και την κουλτούρα της περιοχής που υπηρετούν και δεν συνδέονται με κοινό παρελθόν. Παρακάτω παρατίθεται ένας Δεκάλογος από το βιβλίο εκπαίδευσης των Κυανόκρανων, ενδεικτικό της σκέψης και του τρόπου συμπεριφοράς τους.

1. Ο Κυανόκρανος σκέφτεται, μιλά, ενεργεί και συμπεριφέρεται με έναν τρόπο να αποπνέει αξιοπρέπεια και πειθαρχία. Ο Κυανόκρανος είναι ένας διακριτικός, ώριμος, σεβασμιοσ και εμπιστευμένος στρατιώτης, που πρέπει να επιδεικνύει την υψηλότερη ακεραιότητα και αμεροληψία. Να έχετε υπερηφάνεια για τη θέση σας ως συντηρητές της ειρήνης και μην κάνετε κακή χρήση της εξουσίας σας.⁹

2. Σεβαστείτε τους νόμους, τον τοπικό πολιτισμό και τις παραδόσεις του έθνους που σας φιλοξενεί.

3. Συμπεριφερθείτε στους κατοίκους της χώρας υποδοχής με σεβασμό, ευγένεια και εκτίμηση. Είστε εκεί ως φιλοξενούμενοι για να τους βοηθήσετε και με αυτές τις ενέργειες θα είσαστε ευπρόσδεκτοι. Μην ζητήστε ποτέ ούτε να δεχτείτε οποιοδήποτε υλική ανταμοιβή ή δώρο.

4. Μην επιτρέψτε τις ανήθικες πράξεις της σεξουαλικής, σωματικής ή ψυχολογικής κακοποίησης ή την εκμετάλλευση του τοπικού πληθυσμού ή του προσωπικού των Η.Ε, ειδικά σε γυναίκες και παιδιά.

⁹ The Blue-helmet's manual ,Colonel F.W.Frais, UN Library, 1982 σελ.23

5. Σεβαστείτε και εφαρμόστε όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Υποστηρίξτε και βοηθήστε τους άρρωστους και τους αδυνάτους. Μην ενεργήσετε με βάση την εκδίκηση ή με κακοβουλία, σε φυλακισμένους, κρατούμενους ή ανθρώπων που βρίσκονται υπό την επιτήρησή σας.

6. Φροντίστε για τα χρήματα, τα οχήματα, τον εξοπλισμό και την ιδιοκτησία των Ηνωμένων Εθνών.

7. Επιδείξτε στρατιωτική ευγένεια και μιλήστε με τις κατάλληλες φιλοφρονήσεις σε όλα τα μέλη της αποστολής, ανεξάρτητα από τη θρησκεία, την τάξη ή την προέλευσή τους.

8. Παρουσιάστε σεβασμό προς το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένης της χλωρίδας και της πανίδας, της χώρας υποδοχής.

9. Μην συμμετέχετε στην υπερβολική κατανάλωση οινοπνεύματος ή την χρήση απαγορευμένων ουσιών.

10. Ασκήστε την απώτατη διακριτικότητα στο χειρισμό των εμπιστευτικών πληροφοριών και των θεμάτων επίσημης επιχείρησης, η οποία μπορεί να βάλει ζώες σε κίνδυνο ή να αμαυρώσει την εικόνα των Η.Ε.

1.5 Αποστολή παρατηρητών Ηνωμένων Εθνών στη Γεωργία (UNOMIG)

Η αποστολή παρατηρητών Ηνωμένων Εθνών στη Γεωργία (UNOMIG) καθιερώθηκε στις 24 Αυγούστου 1993 από το ψήφισμα 858 του Συμβουλίου Ασφαλείας για να ελέγχει τη συμφωνία εκεχειρίας μεταξύ της Δημοκρατίας της Γεωργίας και τις δυνάμεις στην Αμπχαζία έχοντας ως επίκεντρο την κατάσταση στην πόλη Σοχούμι, της Γεωργίας. Επίσης καθήκον της είναι να ερευνεί τις εκθέσεις των παραβιάσεων εκεχειρίας, να προσπαθεί να επιλύσει τέτοια γεγονότα στα μέρη όπου συνέβησαν, και να υποβάλει έκθεση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.¹⁰

Ογδόντα οχτώ στρατιωτικοί σύμβουλοι εξουσιοδοτήθηκαν για να αναπτυχθούν στην περιοχή. Η αρχική εξουσιοδότηση της αποστολής ακυρώθηκε αφότου ξέσπασε η μία νέα πάλι στην περιοχή, το Σεπτέμβρη του 1993. Στη UNOMIG δόθηκε στη συνέχεια μια

¹⁰ Wikipedia, (www.wikipedia.com), λήμμα “Unomig”

προσωρινή εξουσιοδότηση με εκ νέου ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, στις 4 Νοεμβρίου 1993, για να διατηρήσει τις επαφές της με αυτά τα μέρη και για να ελέγχει και να υποβάλει έκθεση σχετικά με την κατάσταση.

Στόχος της είναι να λειτουργήσει για την επίτευξη μιας επί της ουσίας πολιτικής τακτοποίησης. Το Μαΐο του 1994, και οι δύο πλευρές υπέγραψαν συμφωνία για εκεχειρία και χωρισμό των δυνάμεων. Το Συμβούλιο Ασφαλείας στο ψήφισμα 937 της 27ης Ιουλίου 1994 ενέκρινε την αύξηση στους παρατηρητές (σε συνολικά 136) και μια υπό επέκταση αποστολή.

Η νέα αποστολή ήταν αρκετά ευρύτερη από την αρχική. Οι αρχικές αρμοδιότητες της UNOMIG ήταν η επαλήθευση της εφαρμογής της συνθήκης εκεχειρίας και κατά πόσο αυτή διατηρήθηκε.

Η UNOMIG όμως είναι πλέον αρμόδια και για την παρατήρηση της λειτουργίας της νέας δύναμης διατήρησης της ειρήνης που είχε επεκταθεί από την Κοινοπολιτεία των Ανεξάρτητων Κρατών.¹¹ Επρόκειτο επίσης να ελέγχει, μέσω της παρατήρησης και επιτήρησης, αν τα στρατεύματα και των δύο πλευρών παρέμεναν εκτός της ζώνης ασφαλείας, και αν ο βαρύς στρατιωτικός εξοπλισμός παρέμεινε εκτός της ζώνης αυτής.

Η UNOMIG επρόκειτο να επιτηρήσει την απόσυρση των στρατευμάτων της Γεωργίας από την κοιλάδα Κοντόρι και ακολούθως από το Αμπχαζιανό έδαφος. Οι περίπολοί τους αντικατέστησαν την περίπολο των Γεωργιανών στην κοιλάδα.

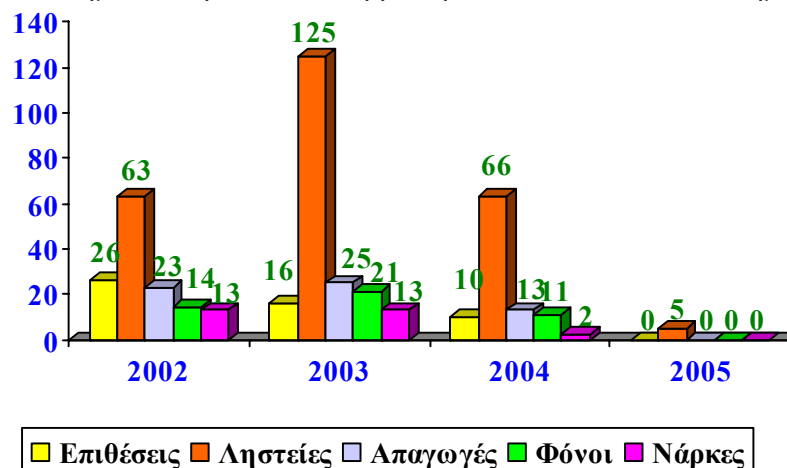
Επίσης είναι αρμόδιοι για την έρευνα κατά παράκληση, είτε από πολίτες, είτε από την δύναμη διατήρησης της ειρήνης, είτε με δικιά τους πρωτοβουλία για τυχόν παραβιάσεις της συμφωνίας εκεχειρίας, και για την προσπάθεια να επιλυθούν οι προκύπτουσες διαφωνίες.

¹¹ Η (CIS) είναι ένας διεθνής οργανισμός που συμπεριλαμβάνει τις 11 χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης: Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λιθουανία, Γεωργία, Καζακστάν, Μολδαβία, Ρωσία, Τατσικιστάν, Κουρδιστάν, Ουκρανία, Ουζμπεκιστάν. Το Τουρμεκιστάν διέκοψε τη συνεργασία του με την CIS τον Αύγουστο του 2005 και δεν αποτελεί πλέον μέλος της. Η δημιουργία της CIS σήμανε τη διάσπαση της Σοβιετικής Ένωσης και σύμφωνα με πολιτικούς αναλυτές ο σκοπός της ήταν να κατευθύνει μία ομαλή διάσπαση των κρατών. Η CIS δεν είναι μία ένωση κρατών αλλά μία οικονομική ένωση για ζητήματα αμύνης μεταξύ των κρατών.

Τέλος, εργάζονται για να καταστήσουν ασφαλείς προδιαγραφές για την επιστροφή των προσφύγων. Στις 10 Δεκεμβρίου 1996, τα Ηνωμένα Έθνη καθιερώνουν υπεύθυνο γραφείο για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων στην Αμπχαζία σύμφωνα με το ψήφισμα 1077 του Συμβουλίου Ασφαλείας της 22ης Οκτωβρίου. Το γραφείο αυτό επανδρώνεται από κοινού από το γραφείο του Γενικού Γραμματέα για τα ανθρώπινα δικαιώματα (OHCHR) και από την Οργάνωση Ασφάλειας και Συνεργασίας στην Ευρώπη (ΣΥΕΚ). Το γραφείο αυτό αποτελεί μέρος της UNOMIG, ενώ σημαντική είναι η προσφορά του μέσω των αναφορών τους στον Επικεφαλής των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, σε συνεργασία πάντα με την αποστολή της UNOMIG. Αν και διατηρούν ένα πολιτικό γραφείο στο Τσιμπλίσι, υπάρχει και στρατιωτική έδρα τους στο Σοχούμι της Αμπχαζίας. Το Συμβούλιο Ασφαλείας ενέκρινε ένα άλλο ψήφισμα στις 30 Ιουλίου 2003, σχετικά με τη σύσταση του Γενικού Γραμματέα Κόφη Αννάν, το οποίο εγκρίνει την ύπαρξη ενός πολιτικού τμήματος αστυνομίας. Έτσι 20 υψηλόβαθμοι υπάλληλοι προστίθενται στη UNOMIG, για μεγαλύτερη ασφάλεια αλλά και για να πραγματοποιηθεί η επιστροφή των προσφύγων. Στις 30 Ιανουαρίου 2004, πάλι κατά παράκληση του Γενικού Γραμματέα Αννάν, το ψήφισμα 1524 του Συμβουλίου Ασφαλείας εγκρίνεται, πράγμα που επέκτεινε την εξουσιοδότηση της UNOMIG από της 31 Ιουλίου 2004.

Σήμερα, η UNOMIG ενδιαφέρεται για την ασφάλεια, βοηθά στην επιστροφή των μεταναστών και την επισκευή της βασικής υποδομής, όπως δρόμοι και γέφυρες. Επίσης, 21 προγράμματα είναι σε ένα προχωρημένο ή ενδιάμεσο στάδιο και 10 άλλα αναμένουν την απελευθέρωση των κεφαλαίων από τους χορηγούς.

Είναι αυτονόητο ότι τα μέλη της UNOMIG βρίσκονται αντιμέτωποι με καταστάσεις βίας ή και εγκλήματος. Στον παρακάτω πίνακα παρατίθενται επίσημα στοιχεία της UNOMIG τα οποία δημοσιεύτηκαν τον Φεβρουάριο του 2005 στο επίσημο site της αποστολής.

1.6 Το πολιτικό πρόβλημα της Αμπχαζίας σήμερα (2006)

Η Αμπχαζιανή αντιπαράθεση δεν έχει επιλυθεί, όμως στις 14 Μαΐου του 1994, μία Συνθήκη Ειρήνης μεταξύ Γεωργίας και Αμπχαζίας υπογράφηκε και η ειρηνευτική δύναμη των Ηνωμένων Εθνών (UNOMIG) έχει αναλάβει να παρατηρεί αν τηρείται.

Πολλές συζητήσεις για ειρήνη έχουν διεξαχθεί τα τελευταία 10 χρόνια, αλλά τα επιτεύγματά τους ήταν ελάχιστης σημασίας. Και παρόλο που δεν έχουν γίνει μεγάλες αναταραχές, δεν ήταν λίγες οι φορές που παραβιάστηκαν τα σύνορα, ή ένοπλοι πολίτες επιτέθηκαν σε πολίτες της άλλης πλευράς.

Στις 4 Νοεμβρίου του 1994 ένα νέο σύνταγμα υιοθετείται, το οποίο εγκαθιστά την Αμπχαζιανή αυτονομία. Οι εκλογές που γίνονται στις 23 Νοεμβρίου 1996 δεν αναγνωρίζονται από την Γεωργιανή κυβέρνηση, ούτε από τη διεθνή κοινότητα. Η CIS εμπόδισε οικονομική χρηματοδότηση από διάφορες πηγές τον Ιανουάριο του 1996 και η περιοχή ήταν προσωρινά σε εμπόριο από την Γεωργία και την Ρωσία.

Στις 3 Οκτωβρίου του 2004, προεδρικές εκλογές λαμβάνουν χώρα στην Αμπχαζία. Στις εκλογές αυτές η Ρωσία προωθεί όσο είναι δυνατόν τον τότε πρωθυπουργό Ραούλ Κχαντζιμπά. Αφίσερ του Ρώσου Πρωθυπουργού Βλαντιμίρ Πούτιν δίπλα στον Κχαντζιμπά, είχαν κατακλύσει το Σοχούμι. Διασημότητες της Ρωσίας και άλλες σημαντικές Ρωσικές προσωπικότητες πήγαν στο Σοχούμι για να βοηθήσουν στην προεκλογική καμπάνια του Κχαντζιμπά.

Στις 12 Οκτωβρίου, το Αμπχαζιανό Ανώτατο Δικαστήριο, μετά από σειρά αντιφατικών αποφάσεων, αναγνώρισε ότι ο νέος Πρόεδρος ήταν ο επιχειρηματίας Σεργκέι Μπαγκάπς. Ο Αμπχαζιανός πρώην Πρόεδρος υποστήριξε ότι η απόφαση ήταν παράνομη και πάρθηκε κάτω από πίεση από τους υποστηρικτές του Ραούλ Κχαντζιμπά, που εισέβαλαν στο κτίριο του δικαστηρίου και έσκισαν το πρωτόκολλο. Η απόφαση ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο το ίδιο βράδυ, όταν υποστηρικτές του Ραούλ Κχαντζιμπά και νέες εκλογές επρόκειτο να διεξαχθούν.

Μόλις το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την τελευταία του απόφαση ανακήρυξε για δεύτερη φορά τον Μπαγκάπς πρόεδρο. Οι υποστηρικτές του κατέλαβαν έναν τοπικό τηλεοπτικό σταθμό, ενώ οι υποστηρικτές του Κχαντζιμπά κατέλαβαν τη Βουλή.

Ο εκλεγμένος Πρόεδρος Αρντζιμπά πήρε τη θέση του Κχαντζιμπά με πρωθυπουργό τον Νοντάρ Κχασμπά, ο οποίος πριν αναλάβει αυτή τη θέση είχε υπηρετήσει το Ρωσικό Υπουργείο Αμύνης.

Στις 12 Νοεμβρίου οι υποστηρικτές του Μπαγκάπς, ο οποίος είχε σκοπό να αυτοδιοριστεί στις 7 Δεκεμβρίου, καταλαμβάνουν το Αμπχαζιανό Υπουργείο Αμύνης, αναγκάζοντας τον Νοντάρ Κχασμπά να φύγει από το χώρο του. Έχοντας καταλάβει τα κυβερνητικά γραφεία

Σεργκέι Μπαγκάπ

στο Σοχούμι μία ηλικιωμένη γυναίκα βρίσκει θάνατο, η Ταμάρα Σακρίλ. Την ίδια μέρα η Ρωσία ξεκαθαρίζει ότι θα επέμβει στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας και κατηγορήσει ευθέως τον Μπαγκάπς για την αναταραχή που δημιουργήθηκε.

Σε απάντηση, το Υπουργείο Εξωτερικών της Γεωργίας ανακοίνωσε ότι «ζητάει από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και την διεθνή κοινότητα να δώσουν το παράδειγμα σε δηλώσεις όπως αυτές της Ρωσίας και να προειδοποιήσουν την Ρωσία να απέχει από οποιοδήποτε θέμα που αφορά τις εσωτερικές υποθέσεις της Γεωργίας».¹²

Σε απάντηση των Γεωργιανών κατηγοριών ότι η Ρωσία στέλνει στρατιώτες με το πρόσχημα ειρηνευτικής δύναμης στο Σοχούμι, ο Ρώσος στρατηγός Γεβγένι Μορένγκο, επικεφαλής των ειρηνευτικών δυνάμεων, είπε στους δημοσιογράφους στις 12 Νοεμβρίου ότι «μόνο δύο σμήνη ειρηνευτικών δυνάμεων στάλθηκαν στην πρωτεύουσα της Αμπχαζίας «για την καλύτερη προστασία όλων μας».¹³

Στις 14 Νοεμβρίου ο πρωθυπουργός Νοντάρ Κχασμπά, κατηγορήθηκε από τους συγγενείς της Ταμάρα Σακρίλ ως υπεύθυνος για το θάνατό της και έτσι αναγκάστηκε να παραμείνει όλη τη νύχτα στα κεντρικά γραφεία την Ειρηνευτικής Δύναμης στο

¹² Δελτίο τύπου Υπουργείου Εξωτερικών της Γεωργίας, 12 Νοεμβρίου 2004, Αρχαιοθήκη Κρατικού Καναλιού Γεωργίας, Rustavi.

¹³ (sic).

Σοχούμι.Οι εντάσεις συνεχίζονταν καθώς η μέρα του διορισμού του Μπαγκάπς πλησίαζε. Στις αρχές του Δεκέμβρη το 2004, ο Μπαγκάπς έρχεται σε έναν συμβιβασμό με τον Κχαντζιμπά με τον οποίο θα διεξήγαγαν εκλογικούς αγώνες με τον ίδιο υποψήφιο για πρόεδρο και τον Κχαντζιμπά υποψήφιο για πρωθυπουργό. Το κόμμα τους νίκησε με το 90% των ψήφων και η κυβέρνησή τους ανέλαβε τα χρέη από τις 12 Φεβρουαρίου του 2005.

1.7 Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ - Εκεχειρία και Διάσπαση των Δυνάμεων

Στη Διακήρυξη σχετικά με τα μέτρα για μια πολιτική τακτοποίηση της Γεωργιανής-Αμπχαζιανής σύγκρουσης, που υπογράφηκε στη Μόσχα στις 4 Απριλίου 1994 τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύτηκαν ως προς την ακριβή συμμόρφωσή τους με μια επίσημη εκεχειρία και για τη μη χρήση στρατιωτικών δυνάμεων, ή την απειλή της χρήσης των δυνάμεων του ενός ενάντια στο άλλο, όπως εκφράζεται στο ανακοινωθέν τους της 13^{ης} Ιανουαρίου 1994.¹⁴

Αυτή η συμφωνία για μια εκεχειρία και έναν χωρισμό των δυνάμεων τυποποιεί αυτή την υποχρέωση.

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη θα παρατηρούν με ακρίβεια την εκεχειρία στο έδαφος, εν πλω και από τον αέρα , ενώ θα απέχουν από όλες τις στρατιωτικές ενέργειες το ένα ενάντια στο άλλο.

2. Οι οπλισμένες δυνάμεις των συμβαλλόμενων μερών θα χωριστούν σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

¹⁴ Publication of the United States Institute of Peace- www.usip.org, λήμμα “Moscow Agreement”

α) Η περιοχή μεταξύ των γραμμών Β και Δ στο συνημμένο χάρτη θα συνεχίσει να είναι μια ζώνη ασφάλειας. Δεν θα υπάρξει καμία οπλισμένη δύναμη ή βαρύς στρατιωτικός εξοπλισμός μέσα σε αυτήν την ζώνη.

Το έδαφος μεταξύ των γραμμών Α και Β και των γραμμών Δ και του Ε θα είναι μια ζώνη περιορισμένων-όπλων. Δεν θα υπάρξει κανένας βαρύς στρατιωτικός εξοπλισμός μέσα σε αυτήν την ζώνη. Οι τοπικές αστικές αρχές θα λειτουργούν στη ζώνη ασφάλειας και τη ζώνη περιορισμένων-όπλων. Η αστυνομία και η πολιτοφυλακή που απασχολείται για αυτόν το λόγο μπορεί να φέρει τα προσωπικά όπλα .

Ο βαρύς στρατιωτικός εξοπλισμός περιλαμβάνει:

i.) Όλα το πυροβολικό και τα κονιάματα μιας εσωτερικής διαμέτρου που υπερβαίνει 80 χιλ.

ii) Όλες οι δεξαμενές

iii) Όλα τα θωρακισμένα οχήματα μεταφορών

β) Η δύναμη διατήρησης της ειρήνης της Κοινοπολιτείας των ανεξάρτητων κρατών και των στρατιωτικών παρατηρητών, σύμφωνα με το πρωτόκολλο σε αυτήν την συμφωνία, θα επεκταθεί στη ζώνη ασφάλειας για να ελέγξει τη συμμόρφωση με αυτήν την συμφωνία

γ) Ο βαρύς στρατιωτικός εξοπλισμός που αποσύρεται από τη ζώνη ασφάλειας και τη ζώνη περιορισμένων-όπλων θα αποθηκευτεί στις οριζόμενες περιοχές που καθορίζονται από τα συμβαλλόμενα μέρη και θα ελεγχθεί από τους στρατιωτικούς παρατηρητές των Ηνωμένων Εθνών.

Δ) Υπό την επίβλεψη των αντιπροσώπων της δύναμης διατήρησης της ειρήνης της Κοινοπολιτείας των ανεξάρτητων κρατών και των παρατηρητών Ηνωμένων Εθνών, με τη συμμετοχή των αντιπροσώπων των συμβαλλόμενων μερών από την κοιλάδα Κοντόρι, τα στρατεύματα της Δημοκρατίας της Γεωργίας θα αποσυρθούν στις θέσεις τους ,οι οποίες ορίζονται πέρα από τα σύνορα της Αμπχαζίας. Μια κανονική περίπολος της δύναμης διατήρησης της ειρήνης και οι διεθνείς παρατηρητές θα οργανωθούν ταυτόχρονα στην κοιλάδα Κοντόρι.

Ε) Όλοι οι εθελοντικοί σχηματισμοί, οι οποίοι δημιουργήθηκαν από φυσικά πρόσωπα μη Αμπχαζιανής καταγωγής θα αποσυρθούν.

Στ) Η μετακίνηση των μονάδων και των υπομονάδων της δύναμης διατήρησης της ειρήνης και των διεθνών παρατηρητών έξω από τη ζώνη ασφάλειας στις σχετικές περιοχές υπόκειται στη συμφωνία με τα συμβαλλόμενα μέρη .

ζ) Οι στρατιωτικοί παρατηρητές Ηνωμένων Εθνών θα ελέγχουν επίσης τα παράκτια ύδατα και τον εναέριο χώρο μεταξύ των γραμμών Α και Δ.

Η) Σε περίπτωση επίθεσης ή άμεσης στρατιωτικής απειλής ενάντια στη δύναμη διατήρησης της ειρήνης, ο ΟΗΕ δικαιούται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την ασφάλεια και την αυτοάμυνά του.

3. Η ακριβής οροθεσία σε ένα λεπτομερή χάρτη και ένα σχέδιο διαχωρισμού των δυνάμεων στην προκείμενη φάση θα γίνει υπό την εποπτεία της δύναμης διατήρησης της ειρήνης με τη συμμετοχή των συμβαλλόμενων μερών στα πλαίσια μιας βαθμιαίας, περιεκτικής τακτοποίησης, για την επιστροφή των προσφύγων και μετατοπισμένων προσώπων. Με τη συμφωνία αυτή συνίσταται μία ομάδα εργασίας, η οποία θα αρχίσει την εργασία της για αυτόν τον σκοπό στη Μόσχα μέσα σε πέντε ημέρες μετά από την υπογραφή αυτής της συμφωνίας.

Θα ολοκληρώσει αυτήν την υποχρέωση μέσα σε πέντε ημέρες. Η αποδέσμευση θα αρχίσει πέντε ημέρες αφότου έχει ολοκληρώσει η ομάδα εργασίας την υποχρέωσή της. Η διαδικασία της αποδέσμευσης θα ολοκληρωθεί το αργότερο έως 10 ημέρες αφότου έχει διατελεστεί.

Το πρωτόκολλο σχετικά με τη δύναμη διατήρησης της ειρήνης της Κοινοπολιτείας των ανεξάρτητων κρατών είναι το ακόλουθο:

«Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν ότι:

- Η λειτουργία της δύναμης διατήρησης της ειρήνης της Κοινοπολιτείας των ανεξάρτητων κρατών θα είναι να καταβάλει τις καλύτερες δυνατές προσπάθειές της, ώστε να διατηρήσει την εκεχειρία και να δει ότι παρατηρείται αυτή με ακρίβεια. Περαιτέρω, η παρουσία της πρέπει να προωθήσει την ασφαλή επιστροφή των προσφύγων και των μετατοπισμένων προσώπων, ειδικά στην περιοχή Γκάλι. Θα εποπτεύει την εφαρμογή της συμφωνίας και του πρωτοκόλλου και επιπλέον τη ζώνη ασφάλειας και τη ζώνη περιορισμένης-οπλοχρησίας. Στην πραγματοποίηση της αποστολής της, η δύναμη θα συμμορφωθεί με τους τοπικούς νόμους και τους

κανονισμούς και δεν θα εμποδίσει τη λειτουργία της τοπικής αστικής διοίκησης. Θα έχει την ελευθερία της κυκλοφορίας στη ζώνη ασφάλειας και τη ζώνη περιορισμένης οπλοχρησίας και την ελευθερία των επικοινωνιών, και άλλων εγκαταστάσεων που απαιτούνται για να εκπληρώσουν την αποστολή του.

- Η δύναμη διατήρησης της ειρήνης της Κοινοπολιτείας των ανεξάρτητων κρατών θα λειτουργήσει κάτω από την προσωρινή ενοποιημένη εντολή και το διοικητή της δύναμης διατήρησης της ειρήνης.

- Για τη διαδικασία μια περιεκτική πολιτική τακτοποίηση θα ακολουθηθεί.

- Τα συμβαλλόμενα μέρη θα απευθύνονται στο Συμβούλιο Ασφαλείας Ηνωμένων Εθνών για να επεκτείνουν την εξουσιοδότηση των στρατιωτικών παρατηρητών Ηνωμένων Εθνών προκειμένου να επιτρέψουν τη συμμετοχή τους στις διαδικασίες που υποδεικνύονται ανωτέρω.

- Βάσει της δήλωσης από το Συμβούλιο των αρχηγών των κρατών της Κοινοπολιτείας και των ανεξάρτητων κρατών της 15^{ης} Απριλίου 1994, τα συμβαλλόμενα μέρη θα ασκούν έφεση στο Συμβούλιο για να πάρουν μια απόφαση σχετικά με τη χρήση μιας συλλογικής δύναμης διατήρησης της ειρήνης μέσα στη ζώνη της Γεωργιανής και Αμπχαζιανής σύγκρουσης.

Για την Γεωργιανή πλευρά: (Υπογεγραμμένο) j. IOSELIANI

Για την Αμπχαζιανή πλευρά: (Υπογεγραμμένο) s. JINJOLIA

1.8 Συμφωνίες για τα προβλήματα της Αμπχαζίας μεταξύ της Ρωσίας και της Γεωργίας.

Στις 14 Αυγούστου του 1992 άρχισε μια σύγκρουση στην αυτόνομη Δημοκρατία της Αμπχαζίας και της Γεωργίας. Η ρωσική ομοσπονδία έγινε ο τρίτος συμμετοχος από τις πρώτες ημέρες της σύγκρουσης καθώς πήρε την αποστολή του μεσολαβητή για την διευθέτηση της σύγκρουσης. Στις 3 Σεπτεμβρίου του 1992, με την πρωτοβουλία της ρωσικής ομοσπονδίας, οι ηγέτες της Γεωργίας και εκπρόσωποι της προσωρινής κυβέρνησης της Αμπχαζίας συναντηθήκαν στη Μόσχα. Οι αντιπρόσωποι της ρωσικής ομοσπονδίας και των Βόρειων Καυκάσιων Δημοκρατιών συμμετείχαν στη συνεδρίαση.

Κατα τη συνεδρίαση εγκρίθηκε το ακόλουθο συνοπτικό ψήφισμα, δηλώνοντας:¹⁵

[Παράγραφος 1 άρθρου 1.] Η ακεραιότητα της Γεωργίας διασφαλίζεται - σύμφωνα με αυτήν την ηγεσία της Γεωργίας κατέχει την άδεια να αλλάξει την τοποθέτηση των στρατιωτικών δυνάμεών της σε ολόκληρη την επικράτειά της.

[Παράγραφος 3 άρθρου 1.] "... η επιτροπή ελέγχου και επιθεώρησης διαμορφώνεται, οι

αντιπρόσωποι διορίζονται από την επίσημη αρχή της Γεωργίας, καθώς επίσης και από την Αμπχαζία και τη Ρωσία."¹⁶

[Παράγραφος 4 άρθρου 1.] "Προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι στόχοι , τα μέλη της επιτροπής έχουν την υποχρέωση να δημιουργήσουν τις αντίστοιχες συνθήκες, εφαρμόζοντας αφαίρεση οπλισμού από την Αμπχαζία, απαγορεύοντας τις παράνομες οπλισμένες ομάδες και αυστηρός έλεγχος σε ολόκληρη τη ζώνη της σύγκρουσης."

[Άρθρο 9] " Οπλισμένες δυνάμεις της ρωσικής ομοσπονδίας, που βρίσκονται προσωρινά στο έδαφος της Δημοκρατίας της Γεωργίας, συμπεριλαμβανομένης και της Αμπχαζίας, είναι αυστηρά ουδέτερες και δεν συμμετέχουν στις εσωτερικές συγκρούσεις. Όλοι οι οργανισμοί της επίσημης αρχής στη Γεωργία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων και στην Αμπχαζία, παίρνουν την ευθύνη να σεβαστούν την ουδετερότητα των εξαρθρωμένων ρωσικών οπλισμένων στρατευμάτων και να σταματήσουν τις παράνομες δραστηριότητες που κατευθύνονται ενάντια στο στρατιωτικό προσωπικό, τα μέλη των οικογενειών τους και τη στρατιωτική ιδιοκτησία."

1.9 Το μέλλον της Αμπχαζίας

Οι Αμπχαζιανοί ηγέτες κατά καιρούς έχουν ζητήσει την πλήρη ανεξαρτησία τους και άλλες φορές πάλι να γίνουν μέλη της Ρωσικής Δύναμης.¹⁷ Παρόλα αυτά, οι Ρώσοι

¹⁵ sic

¹⁶ Παρά τη θέση της Αμπχαζίας ως αυτόνομης Δημοκρατίας, στο έγγραφο γράφεται "την Αμπχαζία", καθιστώντας την κατά συνέπεια ίση με τις κυρίαρχες καταστάσεις της Ρωσίας και της Γεωργίας. Εκτός αυτού, εάν η Ρωσία διορίζει τους αντιπροσώπους της στην επιτροπή ελέγχου και επιθεώρησης, αυτό σημαίνει ότι υιοθετεί την ευθύνη για την πραγματοποίηση της αναφερθείσας συμφωνίας.

¹⁷ BBC NEWS World Europe Regions and territories-Abkhazia_files, February 2005

άργησαν να κινητοποιηθούν στην τελευταία πρότασή τους, φοβούμενοι την αρνητική επίπτωση που θα είχε στις σχέσεις τους με την Γεωργία. Στις 28 Νοεμβρίου του 2003, ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτινγκ προσπάθησε να δώσει μία λύση όμως δεν βρήκε υποστηρικτές. Επιπλέον, πολλοί κάτοικοι της Αμπχαζίας ήδη είχαν Ρωσική υπηκοότητα και έτσι οι Αμπχαζιανοί, σε αντίθεση με τους Γεωργιανούς, μπορούν να μπουν στη χώρα χωρίς να χρειάζεται η βίσα.

Η Οργάνωση Ασφάλισης και Συνεργασίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Ηνωμένα Έθνη συνεχίζουν να επιμένουν ότι η Αμπχαζία πρέπει να παραμείνει μέρος της Γεωργίας και οι Γεωργιανοί παλινοστούντες του πολέμου του 1992-1993 πρέπει να επιστρέψουν στα σπίτια τους για να μπορεί να διεξαχθεί έγκυρη ψηφοφορία για ανεξαρτησία η μή της Αμπχαζίας.

Η Γεωργιανή κυβέρνηση επίσης επιμένει ότι η Αμπχαζία είναι κομμάτι της Γεωργίας. Κατά καιρούς έχουν γίνει προτάσεις όπως να χωριστεί η Γεωργία σε επτά αυτόνομους νομούς, όπου ο καθένας θα έχει την αυτονομία του στην αστυνόμευση και τα οικονομικά ζητήματα. Μία άλλη πρόταση ήταν η Γεωργία και η Αμπχαζία να ενωθεί σε ένα κρατίδιο, όπως έγινε με την Σερβία-Μαυροβούνιο.

Η Γεωργιανή κυβέρνηση έχει κατά καιρούς επιχειρήσει να επιλύσει τις διαμάχες με στρατιωτικό τρόπο. Μετά το 2004 η μετακίνηση του Ατζαριανού ηγέτη, Ασλάν Αμπασχίτσε από τα πολιτικά του καθήκοντα μετά από διαδηλώσεις, οδήγησε τον Σαακασβίλι να προτείνει να ενωθεί η Αμπχαζία με την Νότια Οσσετία. Όμως λίγους μήνες αργότερα και ο ίδιος απομακρύνθηκε από αυτή την ιδέα.

Ο Σαακασβίλι έχει επίσης προσπαθήσει να δείξει την Αμπχαζιανή αντιπαράθεση μεταξύ Γεωργίας και Ρωσίας, λόγω της τελευταίας υποστήριξης των αυτονομιστών, με την κυβέρνηση λίγο πολύ να μοιάζει με μαριονέτα της Ρωσίας.

Τελος, έχει κάνει προσπάθειες είτε για την ολοκληρωτική αποχώρηση των ειρηνευτικών δυνάμεων και του Ρωσικού στρατού από τις Αμπχαζιανές βάσεις είτε σε προοδευτικές αλλαγές της Αμπχαζιανής επικράτειας. Στη διάρκεια του 2003, κατάφεραν να μετακινήσουν τις στρατιωτικές Ρωσικές δυνάμεις από τις βάσεις αφήνοντας μόνο τις ειρηνευτικές δυνάμεις.

Όμως η Αμπχαζιανή κυβέρνηση εξακολουθεί να είναι αντίθετη με την απόλυτη ενσωμάτωσή της, με τη Γεωργία κάτω από οποιαδήποτε συνθήκη.

Κεφάλαιο 2ο

THE PEACEKEEPERS - ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

2.1 Το ντοκιμαντέρ ως οπτικοακουστική κουλτούρα

Αναζητώντας την ερμηνεία της λέξεως ανατρέχουμε στο βιβλίο του Ζ.Σαντούλ¹⁸ *Το Ντοκιμαντέρ*. Η η λέξη αυτή έγινε αποδεκτή το 1879 από το Littré ως ένα επίθετο που σήμαινε «έχον ένα χαρακτήρα ντοκουμέντου». Ακολουθώντας τον Ζακ Ζιρώ, απέκτησε μία κινηματογραφική σημασία από το 1906 και έγινε ουσιαστικό μετά το 1914. Εισχώρησε στη γαλλική γλώσσα με το θρίαμβο του *Νανούκ του Βορρά*, το 1922, προτού υιοθετηθεί μερικά χρόνια αργότερα από τους Άγγλους. Μετά το 1930, με τον Τζων Γκρήσον, οι Άγγλοι έκαναν σημαία τη λέξη ντοκουμένταρ, που αργότερα έγινε αποδεκτή από το Όξφορντ Ντιξιόνარი με την αποκλειστική σημασία της ταινίας *συνοδευόμενης μ'ένα επεξηγηματικό σχόλιο*.

Σήμερα τα ντοκιμαντέρ, στη πλειοψηφία τους, είναι ταινίες, πάνω απ' όλα, αξιόπιστες και έχουν κύριο σκοπό τους τη ενημέρωση και την σε βάθος διερεύνηση και παρουσίαση κάποιου θέματος – όχι την εύκολη δημιουργία εντυπώσεων. Θεωρούνται ως η υψηλότερη μορφή τέχνης ειδήσεων και πληροφόρησης¹⁹. Παρέχουν πληροφορίες και παρουσιάζουν μία άποψη. Το ντοκιμαντέρ με αφετηρία την εικόνα γίνεται αντικείμενο παρατήρησης όχι σαν έργο τέχνης αλλά σαν ένα προϊόν του οποίου η σημασία δεν είναι μόνο κινηματογραφική.

Η πραγματικότητα που μας προσφέρει ένα ντοκιμαντερ φαίνεται υπερβολικά αληθινή. Η κάμερα αποκαλύπτει την πραγματική λειτουργία για τον κάθε θεσμό και το κάθε άτομο περισσότερο από αυτό που θα επιθυμούσε ο ίδιος να δείξει. Φανερώνει το μυστικό, δείχνει την άλλη πλευρά της κοινωνίας, τα lapsus της, φτάνει στο βάθος της.²⁰ Η ιδέα ότι μία κίνηση θα μπορούσε να είναι μια φράση, ή αυτό το βλέμμα ένας μακρύς

¹⁸ Σαντούλ Ζωρζ, *Το Ντοκιμαντερ-Από τον Βερτόφ στον Ρουζ, Κάμερα-Μάτι και Κάμερα Στυλό*, Εκδόσεις «Αιγόκερως», 1985, Αθήνα σελ. 27

¹⁹ Hilliard Robert, *Γράφοντας για την Τηλεόραση και το Ράδιο*, Εκδόσεις «Ελλην», 1997, Αθήνα. σελ.184

²⁰ Νικολακάκης Γιώργος, *Εθνογραφικός κινηματογράφος και ντοκιμαντέρ*, Αιγόκερως, 1998, Αθήνα, σελ 135

λόγος, μαρτυρεί τις απαρχές του ντοκιμαντέρ. Ένα ντοκιμαντέρ δεν θα πάψει ποτέ να είναι ιστορία και σαν μέρος αυτής θα πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Για τη γέννηση μίας ταινίας ντοκιμαντέρ πρέπει να περάσει ο δημιουργός από τη σύλληψη της ιδέας, ασαφής και συνοπτική αρχικά, σε έναν καταγιγισμό ιδεών για τις δυνατές επιλογές μέχρι που να βρεί την ορίζουσα, δηλαδή το μήνυμα, το σκοπό²¹.

Ένα ντοκιμαντέρ απαιτεί προσεκτική έρευνα, ανάλυση και εκτίμηση στοιχείων. Αφού αποφασιστεί το θέμα και το πώς θα προσεγγιστεί αυτό, ο δημιουργός γράφει έναν λεπτομερή κατάλογο, όπου αναφέρονται όλα τα γεγονότα με τη σειρά. Στη συνέχεια προσδιορίζεται το υλικό που διατείνεται, ζωντανές συνεντεύξεις, αρχειακό υλικό κτλ. Εφόσον ολοκληρωθεί η έρευνα και συγκεντρωθεί όλο το υλικό που θα χρησιμοποιηθεί προετοιμάζεται το τελικό σενάριο.

Όσον αφορά το σκαρίφημα του σκελετού τα ερωτήματα θα πρέπει να προηγούνται των απαντήσεων καθώς, στο ντοκιμαντέρ γίνεται μία προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν οι φωτογραφικές και οι κινηματογραφικές μηχανές για να καταγραφεί η αλήθεια. Και πράγματι, δεν είναι λίγες οι φορές που μέσα από ένα ντοκιμαντέρ η άγνωστη γλώσσα γίνεται κατανοητή και οι χώροι που δεν είχαμε ξαναδεί ποτέ μετατρέπονται σε κάτι που αναγνωρίζεται τέλεια...

Το ντοκιμαντέρ είναι παρών από την αρχή της ιστορίας του κινηματογράφου γνωρίζοντας πολλές και ποικίλες διακυμάνσεις, ακόμα και περιόδους μεγάλης ύφεσης. Μέσω του ντοκιμαντέρ ο κινηματογραφιστής θα μας ταξιδέψει σε άγνωστους κόσμους, θα μας παρουσιάσει τα επικαιρα, θα μας δείξει τολμηρούς επιστήμονες και θα επιχειρήσει να μας αναδείξει την καθημερινή ζωή.

Το ντοκιμαντέρ είναι μία οπτικοακουστική κουλτούρα που πάσχιζε με το πέρασμα του χρόνου να αναγνωριστεί από τους θεωρητικούς του κινηματογράφου. Τα κινηματογραφικά ντοκουμέντα έγιναν αντικείμενο μιας μεγάλης διαμάχης. Έπρεπε να περάσει μισός αιώνας για να εμπιστευτούν οι ιστορικοί και οι ανθρωπολόγοι τις εικόνες των επίκαιρων. Ακόμα και όταν αυτό έγινε όμως, οι ιστορικοί και οι επιστήμονες δεν αφεθηκαν σε αυτό. Ο φόβος του καθοδηγούμενου μοντάζ ή του εσκεμένου πλάνου αμαύρωσαν το ντοκιμαντέρ.

²¹ Geoff King, New Hollywood cinema -an introduction,, Columbia University Press, 2002, σελ. 67

Αν τα ντοκιμαντέρ είναι η Νέα Ιστορία τότε πιά κοινωνικά σύνολα είναι έτοιμα να το δεχτούν σε βαθμό εκπαιδευτικό; Η χρήση του εθνογραφικού φιλμ στην ανθρωπολογική διδασκαλία έφερε κάτι καινούργιο. Παράλληλα, το εκπαιδευτικό φιλμ και οι μορφωτικές ταινίες με την ευρύτερη έννοια, αρχίζουν να γίνονται δημοφιλείς και να αποτελούν μία κατηγορία φιλμ που εύκολα μπορεί να βρει ο κινηματογραφιστής χορηγούς για τη δημιουργία του. Οι παραγωγοί εμπορικών ταινιών κατά καιρούς έχουν συνεργαστεί με μουσεία και πανεπιστήμια αντιλαμβανόμενοι τη δυνατότητα κέρδους.

Αν το φιλμ εξερεύνησης δεν μπορεί να αποφύγει την εκμετάλευση τότε σίγουρα ούτε το ντοκιμαντέρ μπορεί να αποφύγει τον οραματισμό²²

Στο UCLA στο μάθημα “Visual Anthropology” οι φοιτητές καλούνται να δείξουν αποσπάσματα της δικής τους ιστορίας από ερασιτεχνικές κάμερες που κάποιος είχε τραβήξει για αυτούς σε παιδική ηλικία. Ο σκοπός είναι να αποδειχτεί πρώτα στους ίδιους ότι αυτό αποτελεί ντοκουμέντο και η επίγνωση ή όχι της παρουσίας της κάμερας δεν καταργεί την αλήθεια αυτού. Αν λοιπόν σε ατομικό επίπεδο μπορεί ένα φιλμ να είναι Ιστορία τότε γιατί όχι και σε συλλογικό. Σίγουρα όμως πρέπει ακόμα να γίνει αρκετή δουλειά αρχίζοντας από το πρόβλημα συμφιλίωσης της επιστήμης με την τέχνη.

²² Taylor, John Russel, , Cinema eye, cinema ear, New York: Hill and Wang, 1964, page 75

2.2 THE PEACEKEEPERS – TO NTOKIMANTEP

Στο σημείο αυτό θα παρατεθούν οι επιλεγθείσες συνιστώσες της συνολικής εργασίας, τόσο από πλευράς τεχνικών ζητημάτων, όσο και από αρχές μεθοδολογίας της έρευνας. Πώς από ένα ογκώδες σώμα πληροφοριών και υλικού ανθολογήθηκαν τα όσα παρουσιάζονται τελικώς στην ταινία, γιατί χρησιμοποιήθηκε το συγκεκριμένο εποπτικό υλικό και οι συγκεκριμένες τεχνικές εικονοληψίας, γιατί απουσιάζει εντελώς το πρώτο πρόσωπο και επιλέγεται η αφήγηση, ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα του σκελετού, πως έγινε η χρήση συγκεκριμένου αρχαιακού υλικού καθώς και άλλα στοιχεία που θα αναφερθούν παρακάτω.

Όλα αυτά δεν έγιναν τυχαία, ούτε πρόκειται για γεννήματα της σύμπτωσης και των καταστάσεων. Αντιθέτως, αποτελούν συνειδητές επιλογές που έγιναν εν γνώσει των όσων απαιτήσεων ενδεχομένως δημιουργούσε εκάστη εξ αυτών. Ιδιαίτερη δε μέριμνα, καθόλη τη δημιουργική διαδικασία, υπήρξε η υπεράσπιση και η διασφάλιση των επιλογών αυτών για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος.

2.2.1 Επιλογή θέματος

Η σκέψη για τη δημιουργία ενός ντοκυμαντέρ, πάντα με γοήτευε. Η επιλογή του θέματος με απασχολούσε αρκετό καιρό. Η πρώτη αφορμή μου δόθηκε όταν τον Ιούλιο του 2005 ο πατέρας μου, επισμηναγός της Πολεμικής Αεροπορίας Λεοντάρης Νικόλαος, κλήθηκε να υπηρετήσει ως τοποτηρητής της ειρηνευτικής αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στην περιοχή της Γεωργίας. Οι πρώτες εκτιμήσεις του για την σημερινή εικόνα της Αμπχαζίας, με την μακρά και πλούσια ιστορία, τις πρόσφατες μνήμες των εθνικών συρράξεων αλλά κυρίως η προσπάθεια του ΟΗΕ και των μη κυβερνητικών οργανώσεων να την βοηθήσουν να ορθοποδήσει ως χώρα και να ξαναβρεί τους ρυθμούς προόδου της κέντρισαν το ενδιαφέρον μου και έτσι οι διασφαλιστές της ειρήνης, οι κυανόκρανοι της Αμπχαζίας, έγιναν ο πυρήνας της ταινίας.

2.2.2 Χρονοδιάγραμμα επιτόπιας έρευνας

Πριν το ταξίδι:

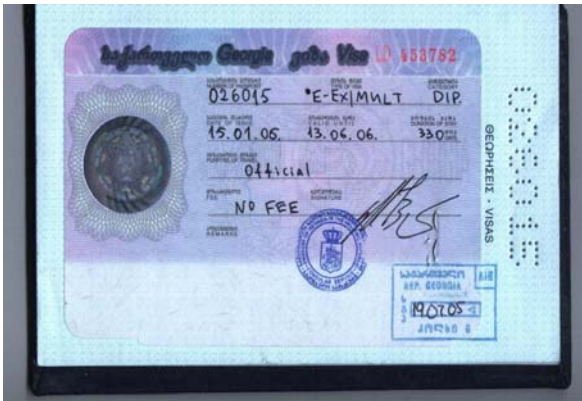
- Συλλογή πληροφορίας για την Αμπχαζία, τον ΟΗΕ, την UNOMIG από βιβλιογραφία- συνδεσμογραφία- μαρτυρίες από αξιωματικούς UNOMIG.
- Έκδοση βίζας από Πρεσβεία Γεωργίας
- Έκδοση διαπίστευσης- άδειας κινηματογράφησης/δημοσίευσης υλικού από εμπόλεμη ζώνη (όπως ορίζει το Σύμφωνο Μόσχας).
- Απόκτηση – προετοιμασία εποπτικού υλικού.
-

Μέρες επιτόπιας έρευνας (Κυριακή 12/03/06 – 26/03/06)

Κυριακή 12/03/06	Αναχώρηση από <i>Ελ. Βενιζέλος</i> , Αθήνα Άφιξη <i>Κεμάλ Ατατούρκ</i> , Κωνσταντινούπολη Ανταπόκριση με αεροδρόμιο, Τυφλίδας, Γεωργία
Δευτέρα 13/03/06	Τσάρτερ ΟΗΕ για Σοχούμι Διαπίστευση- παραλαβή κάρτας διαμονής και ελευθέρως από αξιωματικό της UNOMIG Συνάντηση με αξιωματικούς και διερμηνέα, ενημέρωση.
Τρίτη 14/03/06 έως Παρασκευή 24/03/06	Γυρίσματα: συμμετοχή σε εποχούμενη περιπολία UNOMIG, συνεντεύξεις με ντόπιους και αλλοεθνείς αξιωματούχους, παρακολούθηση πολιτιστικών εκδηλώσεων, επίσκεψη σε νοσοκομείο, σχολείο, εγκαταστάσεις της UNOMIG, περιήγηση στις πόλεις Gali, Sokhumi, Zugdidi, συλλογή αρχαιακού υλικού από Ταινιοθήκη Κρατικού Καναλιού Γεωργίας, <i>Rustavi</i> .
Σάββατο 25/03/06	Ταξίδι επιστροφής.

Μετά το ταξίδι:

- Αξιολόγηση- ταξινόμηση- επεξεργασία υλικού
- Παραλαβή συμπληρωματικού πακέτου υλικού (ντοκουμέντα από *Οπτικοακουστική Βιβλιοθήκη ΟΗΕ*, ερασιτεχνικά πλάνα παρατηρητών UNOMIG).
- Διάθεση πρωτότυπου μουσικού έργου- επιλογών μουσικής επένδυσης από τη μουσικολόγο Λεοντάρη Χαρά.
- Επεξεργασία- σύνθεση- δημιουργία της ταινίας *“The Peacekeepers”*.
- Συγγραφή του συνοδευτικού κειμένου.

Βίσα εισόδου για τη Γεωργία

Διπλωματική κάρτα –
διαπίστευση από το Υπουργείο Εξωτερικών –
Τμήμα Διπλωματικού Πρωτοκόλλου

UNOMIG MOOHHT
UNITED NATIONS OBSERVER MISSION IN GEORGIA

DATE: 15-03-06

Form: TPT/47 C

TO: Mr. Girish Sinha
Chief Administrative Officer

THROUGH: Charles Harris
Chief Transport Officer

FROM:

SUBJECT: GENERAL RELEASE FROM LIABILITY ON ACCOUNT OF USE OF UN
TRANSPORT

1. I, the undersigned, hereby recognize that my travel in UNOMIG VEHICLE, (Reg.No.UN.....), is solely for my own convenience and benefit and may take place in areas or under conditions of special risk(s). In consideration of being permitted to travel by such means of transport, I hereby:
- (i) assume all risks during such travel;
 - (ii) recognize that neither the United Nations nor any of its officials, employees or agents are liable for any loss, damage, injury or death;
 - (iii) agree for myself as well as for my/our dependents, heirs and estate, that in the event that UNOMIG has insurance to cover personal injury or death, the liability of UNOMIG shall be limited and shall not exceed: the amounts of such insurance coverage, or the limitations on the amounts recoverable by passengers under the provision of the Warsaw Convention.

Witnessed by Acting SAO
Haider M.Ah
Date: 15-03-06

Signature of Passenger

Υπεύθυνη δήλωση υποβλημένη στ Γραφείο Κινήσεως της UNOMIG για ελεύθερη και διαπιστευμένη μετακίνηση

2.2.3 Η διαχείριση του θέματος και η σκηνοθετική προσέγγιση

Η ταινία ασχολείται με μία πτυχή της σημερινής Αμπχαζιανής πραγματικότητας, ένα σημαντικό στοιχείο που διαμορφώνει το κοινωνικό, πολιτικό, πολιτισμικό και οικονομικό προφίλ της χώρας. Οι Κυανόκρανοι, οι «Peacekeepers», αποτελούν μία οντότητα εμβόλιμη, ξένη προς την ιστορία και την κουλτούρα της περιοχής. Οι Κυανόκρανοι δεν συνδέονται με κοινό παρελθόν καθώς αποτελούν φαινόμενο της σύγχρονης ιστορίας, έγιναν όμως αποδεκτοί γιατί εξυπηρετούν σημερινές ανάγκες .

Αν και δεν αποσιωπείται ή παραγνωρίζεται το γεγονός αυτό, στην παρούσα ταινία γίνεται προσπάθεια να φωτιστεί όχι η διαφορετικότητα μεταξύ των ντόπιων και των ανθρώπων της Unomig, αλλά μάλλον η αλληλεπίδραση των δύο πλευρών και η ευεργετική συμβολή των δευτέρων, όπως γίνεται αντιληπτό από την παρουσίαση της δραστηριότητά τους.

Η ταινία “The Peacekeepers” διέπεται από πλήρη ρεαλιστικότητα. Τα γεγονότα που διαδραματίζονται, παρουσιάζονται στους φυσικούς τους τόπους και με τους πραγματικούς τους χρόνους, αν παραβλεφθούν ορισμένες εύλογες περικοπές για λόγους κινηματογραφικής οικονομίας,. Ο κινηματογραφιστής δε βιάζει ή παραποιεί καταστάσεις και οι πράξεις των ατόμων γίνονται με φυσικότητα και αληθοφάνεια χωρίς να είναι εσκεμμένες. Η διαδοχή των σκηνών βέβαια μπορεί να μην αντιστοιχεί την πραγματικότητα, εφόσον ο χρόνος της κινηματογραφικής ροής δεν ανακλά απαραίτητα την αντίστοιχη πραγματική, διακρίνεται όμως από μια λογική συνέχεια η οποία δεν δημιουργεί ερωτηματικά ή χάσματα. Η επίγνωση ή η επίδραση της παρουσίας της κάμερας δεν είναι ορατή. Εξίσου αόρατος είναι και ο κινηματογραφιστής-ερευνητής, ο οποίος όχι μόνο δεν φαίνεται να σχετίζεται προσωπικά με τα πρόσωπα ή τις καταστάσεις που αναδεικνύει, αλλά δεν δηλώνει καν την παρουσία του. Τα όσα λέγονται ή συμβαίνουν παρουσιάζονται ως αυτόνομα ή αυτονομηματοδοτούμενα, πράγμα που αποκρύπτει από το θεατή μια βασική παράμετρο και αλήθεια της κινηματογράφησης: πως πρόκειται για μία διαδικασία το αποτέλεσμα της οποίας δεν είναι προϊόν μιας αντικειμενικής και απόλυτης θέασης του κόσμου, αλλά της ματιάς του κινηματογραφιστή πάνω σ’ αυτόν. Η ματιά αυτή προέρχεται από ήδη ενσταλαγμένες ιδέες και βιώματα, ανανεώνεται και ανακατασκευάζεται διαρκώς από τις τρέχουσες εμπειρίες και σε αλληλεπίδραση με τον κόσμο που παρατηρεί συνδιαμορφώνει μια όψη

της πραγματικότητας, η προσπάθεια αποτύπωσης της οποίας παράγει το κινηματογραφικό φιλμ.

2.2.4 Η επιτόπια έρευνα και ο «αόρατος ερευνητής»

Η επιτόπια έρευνα αν και κρίθηκε αναγκαία και απέδωσε σημαντικά στοιχεία, τόσο στη συλλογή υλικού όσο και στην βιοματική αντίληψη, δεν προβάλλεται μέσα στην ταινία. Ο ερευνητής είναι αόρατος, δεν εμφανίζεται μπροστά στην κάμερα. Η διαδικασία της έρευνας, η επαφή με τους ντόπιους και τους αξιωματικούς της Unomig, η περιήγηση και η προσωπική του δραστηριότητα μένουν αφανή στοιχεία, υπονοούνται όμως από κάποια σημεία (π.χ. στο τετ-α-τετ των συνεντεύξεων, πλάνα από κάμερα στο χέρι). Ο λόγος που προτιμήθηκε αυτό το στυλ παρουσίασης ήταν η προσπάθεια να στραφεί το μάτι του θεατή στο πεδίο και τους ανθρώπους του και όχι πάνω στον ερευνητή μέσα στο πεδίο.

Άλλωστε, οι ειδικές συνθήκες της εικονοληψίας με τη συνεχή συνοδεία, είτε ένστολων της Unomig, είτε του απαραίτητου διερμηνέα ίσως να αποπροσανατόλιζαν το στυλ της ταινίας από καταγραφή μίας εθνικής πραγματικότητας σε καταγραφή μίας αυτοβιογραφικής επιτηρούμενης επίσκεψης στον Καύκασο!

2.2.5 Αφήγηση

Τις πληροφορίες δεν τις παρουσιάζει ο ερευνητής σε ρόλο ξεναγού που απευθύνεται στον θεατή. Αντιθέτως, αυτές παρουσιάζονται μέσα από την εκ των υστέρων αφήγηση σε συσχετισμό και αλληλοσυμπλήρωση από τα κατάλληλα πλάνα. Μάλιστα, θα ήταν εύστοχο να παρατηρηθεί η προσπάθεια να πλαισιωθεί η αφήγηση με την πλέον ιδανική οπτικοποίηση. Ο ρόλος του αφηγητή είναι ουδέτερος και καθαρά πληροφοριακός. Περιορίζεται δηλαδή στο να παράσχει κάποιες πληροφορίες, αποφεύγοντας όσο το δυνατό να εκφέρει γνώμες, κρίσεις και συμπεράσματα. Σε καμία περίπτωση δε σχολιάζει, αναλύει ή εξηγεί τα τεκταινόμενα στο φιλμ. Κυρίως, υποστηρίζει η εικόνα αυτά που ακούγονται από τον αφηγητή.

2.2.6 Η παράθεση αρχειακού υλικού

Σε πνεύμα αλληλουχίας με την παραπάνω θέση κρίθηκε αναγκαία και η παράθεση επιλεγμένου αρχειακού υλικού. Για την υποστήριξη των ιστορικών πληροφοριών αναζητήθηκαν ντοκουμέντα, είτε από το αρχείο της κρατικής τηλεόρασης της Γεωργίας, είτε από την οπτικοακουστική βιβλιοθήκη του ΟΗΕ.

Η ένταση των πλάνων ενός ντοκουμέντου και η βέλτιστη αποτύπωση της πληροφορίας που επιτυγχάνουν θεωρήθηκε αναντικατάστατη και αξιοποιήθηκε αναλόγως.

2.2.7 Η χρήση αποσπασμάτων από συνεντεύξεις

Για τον ίδιο λόγο, την μετάδοση δηλαδή με τον έντονότερο δυνατό τρόπο της πληροφορίας η οποία προέρχεται από μαρτυρία/δήλωση ανθρώπων του πεδίου, χρησιμοποιήθηκαν αποσπάσματα από βιντεοσκοπημένες συνεντεύξεις. Κάποιες από τις συνεντεύξεις αυτές πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της επιτόπιας έρευνας κι άλλες αποτελούν κομμάτια αρχειακού υλικού.

Ομολογουμένως, η επεξήγηση κάποιων δραστηριοτήτων ρουτίνας των ομάδων της Unomig ακούγεται και γίνεται αποδεκτή πιο φυσικά όταν προέρχεται από ένα μέλος μιας τέτοιας ομάδας. Επίσης, ο πλέον αρμόδιος να δώσει παράδειγμα για το πως οι μνήμες των άσχημων χρόνων είναι ακόμα βαθιά χαραγμένες στους ντόπιους, είναι η γυναίκα που θρηνεί μέλη της οικογένειά της, θύματα οργισμένων ημερών.

Από την άλλη μεριά, σπαράγματα από τις επίσημες δηλώσεις τύπου της Χάιντι Ταλιαβίνι, υπεύθυνη της αποστολής παρατηρητών στη Γεωργία, δίνουν τη διπλωματική διάσταση των επιχειρήσεων και τις δράσεις της Unomig. Οι κατευθυντήριες γραμμές, οι προβληματισμοί, η προσπάθεια υπερπήδησης των προβλημάτων, η μέχρι στιγμής πορεία της Unomig δίνονται με το γλαφυρότερο τρόπο από την ίδια την υπεύθυνη της αποστολής στη Γεωργία.

Ομοίως, η δήλωση του Διευθυντή της Γυναικολογικής πτέρυγας του Νοσοκομείου στο Σοχούμι είναι μία αναγνώριση της φιλανθρωπικής δράσης της Unomig καθώς υπογραμμίζεται η βοήθεια που προσέφεραν και προσφέρουν σε κοινωνικό επίπεδο στους Αμπχαζιανούς.

Παράλληλα, υπογράμμιση αυτής της βοήθειας αποτελεί και η συνέντευξη της Καθηγήτριας Αγγλικών, Όλγα Τσοκοράγια που μας δίνει να κατανοήσουμε τη σχέση εμπιστοσύνης που έχει δημιουργηθεί ανάμεσα στους κατοίκους του Ζουγκνίντι και στην Unomig και πώς αυτό λειτουργεί για τα σχέδια του μέλλοντος σε προσωπικό και τοπικό επίπεδο.

Ακολουθεί μία λίστα των ατόμων που παραχώρησαν συνέντευξη :

- ❖ *Iago Zarkua-Διευθυντής Γυναικολογικής πτέρυγας Νοσοκομείου στο Σοχόμι*
- ❖ *Wolfgang Kohns-Λοχαγός Unomig*
- ❖ *Vodec Puhaba-Σμήναρχος Unomig*
- ❖ *Olga Tchekorajia,Κάτοικος Zugdidi-Καθηγήτρια Αγγλικών*
- ❖ *Tatjana Murto-Κάτοικος Σοχόμι*

2.2.8 Ο διερμηνέας και το γεφύρωμα των γλωσσών

Στο σημείο αυτό πρέπει να γίνει μία ιδιαίτερη μνεία στο πρόβλημα της διαφοράς γλώσσας και την αντιμετώπισή του με την συνεργασία διερμηνέα.

Στην Αμπχαζία η επίσημη γλώσσα είναι τα αμπχαζιανά, ενώ μιλούνται επίσης τα ρωσικά, τα γεωργιανά καθώς και οι τοπικοί διάλεκτοι. Οι αξιωματικοί της Unomig που προέρχονται από όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης (Μπαγκλαντές, Τουρκία, Αλβανία, Ελλάδα, Γερμανία, Ελβετία κτλ) συνεννοούνται στη επίσημη γλώσσα της Unomig τα αγγλικά και τα ρωσικά. Είναι λοιπόν ευνόητο ότι η επικοινωνία μεταξύ του ερευνητή που δεν γνωρίζει την τοπική γλώσσα και των γηγενών ήταν εφικτή μόνο με τη διαμεσολάβηση διερμηνέα. Το ίδιο συνέβη και στις περιπτώσεις των αξιωματικών που δεν χρησιμοποίησαν την αγγλική γλώσσα και οι πληροφορίες που έδωσαν χρειάστηκε να μεταγλωττιστούν και να υποτιτλιστούν πριν χρησιμοποιηθούν στην ταινία.

Το ζήτημα που απασχολεί τον ερευνητή για την αυθεντικότητα και την ποιότητα του υλικού το οποίο μπορεί να δώσει μία συνέντευξη διαμεσολαβούμενη από διερμηνέα ανήκει στην συγκεκριμένη περίπτωση στη σφαίρα του θεωρητικού. Σίγουρα η παρουσία τρίτου ατόμου και η διακοπόμενη διαδικασία των ερωταπαντήσεων δημιουργούν κλίμα τεχνητό που ενδεχομένως απαγορεύει την χαλαρή εξομολόγηση και κατάθεση βιωμάτων του ερωτώμενου. Όμως, ο διάλογος ερευνητή-ερωτώμενου δεδομένης της έλλειψης

κοινής γλώσσας ήταν αδύνατος και κατα συνθήκη πραγματοποιήθηκε με τη βοήθεια του διερμηνέα.

Ο διερμηνέας στην ταινία, όπως και ο ερευνητής είναι αόρατος. Η οπτική παρουσία του θεωρήθηκε εξίσου ασήμαντη γι' αυτό και αποφεύχθηκε. Να συμπληρωθεί ότι οι διερμηνείς που συνέβαλαν προσλαμβάνονται επί συμβάσει από τα κλιμάκια της Unomig και εξυπηρετούσαν τις ανάγκες της ομάδας είτε ως συνοδεία περίπολων είτε δουλεύοντας στα γραφεία της Unomig. Τέλος, σημαντική ήταν η βοήθεια τους και στην μεταγλώττιση κάποιων αποσπασμάτων, αλλά και στον υποτιτλισμό άλλων.

2.2.9 Η σύνθεση του κάδρου

Η αποδοτική λειτουργία της κάμερας δεν εξαρτάται μόνο από τα στοιχεία που επιλέγονται για την παρουσίαση, αλλά και από τον τρόπο που θα τα εμφανίσει ο εκάστοτε σκηνοθέτης στην οθόνη. Εκτός από κοφτερό και ευαίσθητο μάτι είναι απαραίτητες και οι βασικές γνώσεις της παρουσίασης της εικόνας.

Η πλαισίωση ενός πλάνου είναι ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία δηλαδή πόσο μεγάλη περιοχή περιλαμβάνεται στο πλάνο, πόσο κοντά φαίνεται ένα αντικείμενο στο θεατή, πού πρέπει να τοποθετηθεί ένα αντικείμενο σε σχέση με τις πλευρές της οθόνης και πώς θα γίνει αντιληπτό ένα ολόκληρο αντικείμενο όταν μόνο κάποια μέρη του εμφανίζονται στην οθόνη. Όλα αυτά λοιπόν εκφράζονται ως: 1)οπτικό πεδίο, 2)διανύσματα, 3)τακτοποίηση, 4)ψυχολογική κλειστότητα.²³

Το οπτικό πεδίο: Σχετίζεται με το πόσο κοντά φαίνεται ένα αντικείμενο στο θεατή και με το πόσο μεγάλο πεδίο, ή θέα περιλαμβάνεται στο πλάνο. Με βάση το πόσο κοντά βλέπουμε ένα αντικείμενο έχουμε τους ακόλουθους τύπους πλάνων ,τα οποία εφαρμόστηκαν όλα ανεξαιρέτως στην ταινία:πολύ μακρινό πλάνο(extreme long shot), μακρινό πλάνο(Long shot), μεσαίο πλάνο(medium shot), κοντινό πλάνο (close-up), πολύ κοντινό πλάνο (extreme close-up).

Διανύσματα: Πρόκειται για την κατευθυντική γραμμή που σκοπό έχει να τακτοποιήσει την εικόνα σε σχέση με το εικονιζόμενο αντικείμενο και την κίνηση της

κάμερας που θα ακολουθηθεί. Η αναγνώριση των γραφικών διανυσμάτων από το σκηνοθέτη κρίνεται απαραίτητη για να χαρακτηρίζεται μία ταινία από τάξη και στην παρούσα ταινία δόθηκε η δέουσα σημασία για να μπορεί ο θεατής άμεσα να αντιλαμβάνεται το οπτικό πεδίο του εκάστοτε πλάνου.

Τακτοποίηση: Κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων, και όχι μόνο, πρόκληση αποτελούσε η σωστή τοποθέτηση του εικονιζόμενου. Η έρευνα της πιο σταθερής περιοχής της εικόνας, δηλαδή το κέντρο, στάθηκε αρκετές φορές πρόβλημα και αντίπαλος της γρήγορης καταγραφής καθώς απαιτούσε προγραμματισμό και έλεγχο για εξισορρόπηση της εικόνας και συμμετρική πλαισίωση.

Ψυχολογική κλειστότητα: Ο άνθρωπος προσπαθεί πάντα να κατανοεί τις διάφορες εντυπώσεις που δέχεται και να σταθεροποιεί όσο το δυνατόν περισσότερο τον κόσμο που τον περιβάλλει κάθε στιγμή. Η ψυχολογική κλειστότητα είναι άμεσα συσχετιζόμενη με την αντιληπτικότητα του ανθρώπου και την έμφυτη ικανότητά του να συμπληρώνει οπτικές πληροφορίες έτσι ώστε να καταλήξει σε ολοκληρωμένα και σταθερά σχήματα. Έτσι λοιπόν λίγο πριν την βιντεοσκόπηση παρατηρούνταν όχι μόνο ο στόχος αλλά και τα αντικείμενα που βρίσκονταν πίσω από αυτό.

2.2.10 Οι κινήσεις της κάμερας

Οι κινήσεις της κάμερας έγιναν κάτω από μία αρχή: Το αντικείμενο-μήνυμα που περνούσε στους θεατές να εξυπηρετεί την αμεσότητα και την επικοινωνία αυτής. Στο βιβλίο του Zettl²⁴ οι κινήσεις που μπορεί να πραγματοποιήσει μία κάμερα ταξινομούνται σε εννέα κατηγορίες. Από αυτές οι έξι χρησιμοποιήθηκαν στην παρούσα ταινία:

1) πανοραμική κίνηση (pan), 2) κίνηση κλίσης (tilt), 3) πλάγια κίνηση (cant), 4) κατακόρυφη κίνηση (pedestral), 5) πλευρική κίνηση (truck), 6) καμπύλη κίνηση (arc) καθώς και οι κινήσεις ζουμ της κάμερας που εκ παραδρομής χρησιμοποιούνται ως «κινήσεις» κάμερας αν και η κάμερα δεν κινείται.

²³ Zettl Herbert, *Παραγωγή Βίντεο, βασικές αρχές και τεχνικές.*, Εκδόσεις «Ελλην», Αθήνα 1998 σελ 84

²⁴ το ίδιο σελ. 88

Στην ταινία “The peacekeepers” η χρήση κάμερας χειρός έδωσε τη δυνατότητα ουσιαστικά, για απεριόριστες κινήσεις.Καθώς είναι ευνόητο ότι τις περισσότερες φορές ήταν αδύνατη η χρήση τρίποδα, (π.χ. κατα τη διάρκεια της περιπολίας) παρ’όλα αυτά ο τρίποδας χρησιμοποιήθηκε όπου ήταν εφικτό για περισσότερο έλεγχο της εικόνας και σταθερότητα πλάνου.

2.2.11 Το χρονοδιάγραμμα - η οικονομία της ταινίας

Το χρονοδιάγραμμα και η διάρκεια της παρούσας ταινίας καθορίστηκε εξ αρχής και υπαγόρευσε την δόμηση και τη διαχείριση του υλικού. Κάθε πλάνο, κάθε ενότητα εξυπηρετεί κυρίως την ομαλή εξιστόριση του θέματος και επιδιώκει την δημιουργία μίας ευσύνοπτης και αβίαστης ακολουθίας. Θεωρήθηκε εκ προοιμίου ότι πρόκειται για φιλμ που σκοπό έχει να δώσει πληροφορίες για το θέμα ως σύντομη επισκόπηση και όχι να αναλύσει σε βάθος το εθνικοπολιτικό φαινόμενο.Οπότε, η ιδανική διάρκεια της ταινίας αποφασίστηκε να μην ξεπερνά τα 23 λεπτά.

2.2.12 Η μουσική επένδυση

Κοντά στο λόγο και την εικόνα, συνδεδετικός κρίκος και υποσυνείδητο βάθρο είναι η μουσική επένδυση της ταινίας. Επιδιώχθηκε να είναι ταιριαστή με το κλίμα και να δένει με τα όσα παρουσιάζονται.

Σε άλλα σημεία ο ήχος προέρχεται από εικονιζόμενα πλάνα και σε άλλα είναι κατοπινή προσθήκη κατά την επεξεργασία του φιλμ. Στη διαδικασία της μουσικής επένδυσης αξιοποιήθηκαν οι συμβουλές της μουσικολόγου Λεοντάρη Χαράς. Με ιδιαίτερη δε συγκίνηση χρησιμοποιήθηκε και το πρωτότυπο έργο που συνέθεσε και ηχογράφησε η προαναφερόμενη το οποίο και προσέφερε για τις ανάγκες της ταινίας. Ακολουθεί αναλυτικός κατάλογος με τα έργα των οποίων αποσπάσματα χρησιμοποιήθηκαν:

- ❖ “*Requiem for a dream*” soundtrack της ομώνυμης ταινίας
- ❖ “*Hope*”, από το soundtrack της ταινίας “*Real*”
- ❖ “*Majestic*”, από το soundtrack της ταινίας “*Real*”

- ❖ “*Shakarmelo*”, παραδοσιακό Αμπαζιανό τραγούδι
- ❖ “*Bügun*”, παραδοσιακό Αμπαζιανό τραγούδι
- ❖ “*30 minutes*”, Tatu, Album “All the things she said”
- ❖ “*She and me* ”*soundtrack* από την ταινία “Dear Frankie”
- ❖ “*Η φυγή*”, πρωτότυπο κομμάτι της Λεοντάρη Χαράς

2.2.13 Η χρήση τεχνολογικού εξοπλισμού

Η ταινία “The peacekeepers” δημιουργήθηκε στο πλαίσιο πτυχιακής εργασίας χωρίς χορηγούς και με παραγωγή την ίδια τη δημιουργό. Η κάμερα που χρησιμοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων ήταν η DCR-SR90 της Sony. Με τη βιντεοκάμερα αυτή, ήταν δυνατόν να γίνεται η βιντεοσκόπηση για ώρες χωρίς να χρειάζεται να αλλάχθει το μέσο εγγραφής. Εξοπλισμένη με αισθητήρα Advanced HAD CCD 3,3 mégapixels και με φακό Carl Zeiss Vario-Sonnar T, η DCRSR-90 παρείχε άριστη ποιότητα video.

Με τον ελαφρύ τρίποδα VCT-R100 της Sony η ψηφιακή εικόνα αποκτά μια πρόσθετη νότα δημιουργικότητας και πρωτοτυπίας.

Φορητός και επιδεχόμενος προέκτασης, αυτός ο τρίποδας ρυθμίζεται στο σωστό κάθε φορά ύψος για εγγυημένο φωτογραφικό αποτέλεσμα.

Αξίζει να αναφερθεί ότι κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων παρ’όλο που ήταν ανοιχτό πάντα το μικρόφωνο της κάμερας και ηχογραφούνταν μαζί με τις εικόνες και ο ήχος, χρησιμοποιήθηκε και μαγνητόφωνο το Olympus DM-1 για πρόσθετη ασφάλεια.

Μαγνητοφωνώντας ψηφιακά τα αρχεία μπορούν να βρεθούν αμέσως και να προστεθούν αργότερα νέες λεπτομέρειες σε μια υπαγόρευση. Χρησιμοποιώντας το υψηλής συμπίεσης, υψηλής ποιότητας φορμάτ DSS (Digital Speech Standard - Πρότυπο Ψηφιακής Ομιλίας) και τις αποσπώμενες κάρτες SmartMedia, οι χρόνοι μαγνητοφώνησης είναι ουσιαστικά απεριόριστοι. Μην έχοντας κινούμενα μέρη, είναι επίσης εξαιρετικά σταθερό και αξιόπιστο, καθώς έτσι οι μαγνητοφωνήσεις ποτέ δεν φθείρονται με το χρόνο.

2.2.14 Post Production

Το post-production, ή αλλιώς η μετα-παραγωγή είναι ορολογία που χρησιμοποιείται στην παραγωγή ταινιών κινηματογράφου ή βίντεο και τηλεοπτικών προγραμμάτων. Είναι ο γενικός όρος για το στάδιο της παραγωγής και αφορά πολλές διαφορετικές διαδικασίες που ομαδοποιούνται με ένα όνομα, η μετα-παραγωγή. Αυτή περιλαμβάνει μοντάζ της εικόνας και του ήχου, γράψιμο και καταγραφή της μουσικής, προσθήκη ειδικών σπέσιαλ εφέ -κυρίως που έχουν παραχθεί από υπολογιστή ή άλλα ψηφιακά μέσα, προσθήκη ακουστικών εφέ και μουσικής επένδυσης- όπως το ADR, Foley, ηχητικός σχεδιασμός, προσθήκη και επεξεργασία χρώματος, κόψιμο αρνητικών, τύπωμα του υλικού.

Χαρακτηριστικά, η φάση μετα-παραγωγικής δημιουργίας μιας ταινίας παίρνει περισσότερο από την πραγματική βιντεοσκόπηση της ταινίας, και μπορεί να πάρει αρκετούς μήνες μέχρι να ολοκληρωθεί. Συγκεκριμένα, για την ταινία “The peasekeepers” επιλέχθηκαν τα καλύτερα τμήματα των βιντεοσκοπήσεων και με τη βοήθεια του προγράμματος της Adobe, το Premiere Pro, έγινε το δύσκολο μα συνάμα τόσο δημιουργικό έργο του μοντάζ. Η διαδικασία αυτή διήρκεσε περίπου 3 μήνες αδιάκοπης δουλειάς στη διάρκεια της οποίας γεννήθηκαν νέες ανάγκες, ζητούμενα καθώς και προσωπικές θεωρητικές αναζητήσεις. Σίγουρα όμως για την αποπεράτωση αυτής της ταινίας, οδηγός ήταν η επιμέλεια και η αρχή ότι δεν αφήνεται τίποτα στην τύχη, καθώς και η παραμικρή λεπτομέρεια μπορεί να κάνει την διαφορά.

2.3 ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ

Γράφοντας αυτές τις γραμμές, ο αναστοχασμός πάνω σε όλη τη δημιουργική διαδικασία είναι έντονος. Η σκέψη ανατρέχει σε όλα τα σημεία της σύνθεσης της ταινίας, σε όλη τη βιβλιογραφία που επιστρατεύτηκε για τον εξοπλισμό της μεθοδολογίας της έρευνας και της καταγραφής. Η μετάβαση από το θεωρητικό στο πρακτικό, από τα πρώτα σκαριφήματα στο τελικό προϊόν, από το ιδεατό στο απτό έγινε με τον ιδανικότερο τρόπο; Υπήρξε ο ερευνητής συνεπής στις αρχές που επέλεξε να διέπουν την εργασία του ώστε να διασφαλίσει το έγκυρο και αξιόπιστο αποτέλεσμα; Η ποιότητα του πονήματος ανταποκρίνεται σε έργο με επιστημονικά ερείσματα ή μοιάζει με αμοντάριστες

ερασιτεχνικές λήψεις; Οι προβληματισμοί αυτοί μοιάζουν αναπόδραστοι και συνιστούν ένα φαύλο κύκλο καθώς η απάντηση δε μπορεί να έρθει από τον ίδιο το δημιουργό...

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Aitken Ian (ed) *Encyclopedia of the Documentary Film*, Routledge, 2005

Barsam Richard, *Non fiction-film. A critical History*, Indiana Univ. Press, Ινδιανάπολις 1973.

Barnouw Erik , *Documentary . A History of the non - fiction film*, Oxford Univ. Press, N. Y., 1983

Nichols Bill *Representing Reality. Issues and Concepts in Documentary* , Indiana Univ. Press, 1991

Dawson Jonathan , "*Dziga Vertov*"; University of Pittsburgh Press 1990

Miriam Bratu Hansen. Princeton: Princeton University Press, 1997

Nparitche Svin , *Former Soviet war zones -The hazards of a long, hard freeze* , [The Economist](#), 19 August, 2004

Murray Smith, *Film Theory and Philosophy: Aesthetics and the Analytical Tradition*, Oxford University Press, 1997.

Socor Vladimir, *A Test Ground of Putin's International Conduct* , *Wall Street Journal*, 1998

Taylor, John Russel , *Cinema eye, cinema ear*, New York: Hill and Wang , 1964

Γιάρκο Ζινάνγκ, - [The Autonomous Republic of Abkhazeti](#), [Georgian National Parliamentary Library](#), 2002

The Blue-helmet's manual , Colonel F.W.Frais, UN Library, 1982

Δελτίο τύπου Υπουργείου Εξωτερικών της Γεωργίας, 12 Νοεμβρίου 2004

Αρχειοθήκη Κρατικού Καναλιού Γεωργίας , Rustavi,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«*Έλληνες της Διασποράς*», Τόμος ΙΘ', Κωστής Γίουργος,Χάρης Δρακόπουλος , Εφτά Ημέρες,Εκδόσεις Καθημερινή ,Αθήνα , 1997

Εγκυκλοπαίδεια *Πάπυρος Λαρούς Μπριτάνικα*, Τόμος Α',Αθήνα ,1987

Εκο Ουμπερτο, *Πώς γίνεται μια διπλωματική εργασία*, (μετ. Κονδύλη Μ.),εκδ. νήσος, Αθήνα,1994

Ζέτλ Χέρμπερτ, *Παραγωγή Βίντεο, βασικές αρχές και τεχνικές, εκδόσεις «έλληνη»*,(μετ.Αριστείδης Οικονομίδης), Αθήνα 1998.

Φερό Μαρκ, *Κινηματογράφος και Ιστορία*, (μετ. Άντα Χατζηγεωργίου), Μεταίχμιο, Αθήνα, 2002.

Λορτκιπανδρίτσε Μ. ,*Οι Αμπχαζιανοί και οι Αμπχαζία* , Τιμπλίσι, 1990

Μπαζέν Αντρέ, *Τι είναι ο κινηματογράφος?* (μετ. Βίκυ Μπαρδή) I, II, Αιγόκερως, 1988

Νικολακάκης Γιώργιος, *Εθνογραφικός κινηματογράφος και ντοκιμαντέρ*, Αιγόκερως, 1998.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΓΡΑΦΙΑ:

[Abkhazia.org Web Site](http://www.abkhazia.org) , (www.abkhazia.org)

Wikipedia, (www.wikipedia.com) , λήμμα "*Peacekeepers*, "*Unomig*"

BBC Regions and territories: Abkhazia ,(http://:news.bbc.co.uk/1/hi/world/europe)

Special Abkhazia on Caucas.com, Weekly Online about South Caucasus , (www.caucas.com/home/uk)

Publication of the United States Institute of Peace: *Sovereignty after Empire Self-Determination Movements in the Former Soviet Union*, Hopes and Disappointments: Case Studies: *Abkhazia* , (www.usip.org/pubs/peaceworks), λήμμα "Moscow Agreement"

Unrepresented Nations and Peoples Organisation ,(www.unpo.org)

The Autonomous Republic of Abkhazeti - from Georgian National Parliamentary Library, (www.nplg.gov.ge)

BBC NEWS World Europe Regions and territories Abkhazia_files,February 2005

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Απομαγνητοφωνήσεις

Χάιντι Ταλιαβίνι

Πρέσβης Ελβετίας –Υπεύθυνη αποστολής παρατηρητών στην Γεωργία

-Η αποστολή μας έχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό το οποίο μάλιστα συχνά ξεχνιέται και οι άνθρωποι αρχίζουν να γίνονται ανυπόμονοι. Η διαμάχη δεν έχει σταματήσει ακόμα. Και κάτω από αυτή την ιδιαιτερότητα εμείς δημιουργηθήκαμε σύμφωνα με το επωνομαζόμενο άρθρο 6 του ΟΗΕ.

Το άρθρο 6 λέει ότι κάνουμε εμείς η αποστολή σε αυτή τη διαμάχη πρέπει να είναι αποτέλεσμα συμφωνίας και των δύο πλευρών.

-Δεν δουλεύουμε σε ένα άδειο τοπίο, δουλεύουμε με ανθρώπους. Οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να επικοινωνούν έχουν ανάγκη να βλέπουν ότι η αποστολή δεν είναι θεωρητικό, πολιτικό σώμα το οποίο δεν ενδιαφέρεται για τις ζωές των ανθρώπων.

-Αυτό μας βοήθησε να έρθουμε πιο κοντά με τον ντόπιο πληθυσμό, συνήθως δεν καταλαβαίνουν ότι μετά από 10 χρόνια η διαμάχη δεν έχει ακόμα καταλαγιάσει. Απλά φανταστείτε έναν στρατιωτικό να περνάει 10 χρόνια μπροστά από ένα κτήριο που είναι ετοιμόροπο και για 10 χρόνια ο αξιωματικός δεν κάνει τίποτα γιατί δεν έχουμε τέτοια εξουσιοδότηση. Δεν είμαστε πια πιστωμένοι οπότε το πρόγραμμα ταχείας δράσης μας βοήθησε αρκετά να κάνουμε επί της ουσίας και να δημιουργήσουμε μία ατμόσφαιρα ότι δεν ενδιαφερόμαστε αυστηρά για το πολιτικό και στρατιωτικό έργο, αλλά και το να κάνουμε κάτι ακόμα πιο ουσιαστικό.

-Αυτή είναι μία δουλειά με ρίσκο, οι άνθρωποι που έρχονται εδώ το ξέρουν αυτό. Είναι, θα ήθελα να το πω αυτό, ότι οι άνθρωποι είναι θαρραλέοι και επίσης είμαι υποστηρίχτριά τους και πολύ περήφανη γι'αυτούς που αναλαμβάνουν μία τέτοια πρόκληση.

Iago Zarkua-

Διευθυντής Γυναικολογικής πτέρυγας Νοσοκομείου στο Σοχούμι

-Το νοσοκομείο καταστράφηκε κατά τη διάρκεια του πολέμου. Ήταν δύσκολο για εμάς να το επισκευάσουμε μόνοι μας. Σήμερα χάρη στον ΟΗΕ το κτίριο επισκευάστηκε και οι ασθενείς είναι ευγνώμονες.

Sergey Shamba-

Υπουργός εξωτερικών του Αμπχαζιανού de-facto Κρατιδίου.

-Και οι δύο πλευρές έχουμε πλήρως συνειδητοποιήσει ότι είναι ανεπίτρεπτο να επαναλάβουμε τον αιματηρό πόλεμο στον είχαμε πριν καταναλωθεί. Έχουμε ήδη συμφωνήσει σε αυτό το θέμα και οι δύο πλευρές και έχουμε απορρίψει την χρήση της βίας

τα τελευταία 10 χρόνια και αυτή η μέθοδος έχει αποδειχτεί η σωστή. Αποδείχτηκε ότι είναι πολύ αποτελεσματική σε κάποιες εξαιρετικά δύσκολες καταστάσεις οι οποίες προέκυψαν. Τώρα είμαστε έτοιμοι να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω και να κοιτάζουμε όλες τις συμφωνίες με την συμμετοχή της διεθνής κοινότητας.

Wolfgang Kohns-
Λοχαγός Unomig

-Σε ενοχλεί στην αρχή, αλλά μετά το συνηθίζεις. Οι άνθρωποι υποφέρουν πολύ από την κατάσταση, αλλά αν τους αφιερώσεις λίγο χρόνο τους μιλήσεις και συζητήσεις μαζί τους ήδη βοηθάς. Θα ήταν λάθος να τους έδινες ελπίδες με υποσχέσεις που δεν μπορείς να πραγματοποιήσεις.

-Δεν συλλέξαμε σπουδαίες πληροφορίες σήμερα αλλά αυτό δεν είναι κάτι κακό. Όχι νέα σημαίνει όχι κακά νέα. Σήμερα η περιπολία ήταν δουλειά ρουτίνας με τίποτα σημαντικό να αναφέρομαι.

-Μου αρέσει να έρχομαι εδώ τα απογεύματα και να μιλάω με τους συνάδερφούς μου για την ημέρα που πέρασε. Μπορείς να ανταλλάξεις πληροφορίες και να μάθεις κάτι σημαντικό για το μέλλον.

Vodec Puhaba-
Σμήναρχος Unomig

Υπάρχουν μερικά στοιχεία που πρέπει να λαμβάνουμε υπόψιν. Αρχικά πρέπει να κρατάμε επαφή με τους ντόπιους, πρέπει να συλλέγουμε πληροφορίες για τους δικούς μας σκοπούς και πρέπει να δείχνουμε τη σημαία του ΟΗΕ στην εμπολέμη ζώνη.

Olga Tchekorajia,
Κάτοικος Zugdidi-Καθηγήτρια Αγγλικών

Βλέπω μόνο πλεονεκτήματα από το τμήμα των Ηνωμένων Εθνών εδώ και των ανθρώπων τους. Γιατί πρώτα από όλα, απ' όσο γνωρίζω βοηθάνε τους ανθρώπους και αυτό είναι γεγονός. Το ότι βοηθάνε άστεγους, φτωχούς και άρρωστους ανθρώπους και κάνουν πολλά πράγματα για το Ζουγκνίντι. Εγώ πώς να το πω... Κοιτάω την θετική πλευρά.

Tatjana Murto
Κάτοικος Σοχούμι

Ο εμφύλιος πόλεμος έκανε μεγάλο κακό στην οικογένειά μου γιατί είμαι από την Αμπχαζία και όλοι οι συγγενείς μου είναι από αυτήν την πλευρά. Η κόρη μου Μέγκυ, ήταν φοιτήτρια και μία μέρα έγινε αυτόπτης μάρτυρας μιας σφαγής αμάχων και από τότε είχε ψυχολογικά προβλήματα. Ήταν άρρωστη μετά από αυτό, για αρκετό καιρό. Ύστερα σαν οικογένεια αποφασίσαμε να πάμε να ζήσουμε στην Μόσχα.

Τόσο άθλιες ήταν οι συνθήκες εδώ. Το 1998 έχασα τον άντρα μου από το κρύο γιατί δεν είχαμε την δυνατότητα να έχουμε ηλεκτρικό στο σπίτι. Το 2004 έχασα τον μοναχογιό

μου στο κέντρο της πόλης,στο Σοχούμι. Κάποιοι μεθυσμένοι σκότωσαν το γιο μου που έβγαινε από τον κινηματογράφο. Τον σκότωσαν χωρίς λόγο,για το τίποτα...

Τόσο άθλιες ήταν οι συνθήκες εδώ...καμία αστυνόμευση. Νομίζω ότι είχα μία χαρούμενη και όμορφη οικογένεια. Τώρα θέλω να μάθω ποιός σκότωσε το γιό μου,πώς και γιατί...Σε δύο μήνες θα είναι τρία χρόνια. Έχω γράψει στον Υπουργό Δικαιοσύνης γράμμα, όμως τίποτα. Πολλά χαρτιά και τίποτα ουσιαστικό. Τώρα θα απευθυνθώ στην αποστολή του ΟΗΕ. Δεν σταματάω αν δεν τους βρω.

Εύχομαι στη νέα γενιά να ζήσουν σε μία μονοιασμένη Γεωργία, χωρίς εντάσεις. Ήταν αρκετό για εμάς. Επίσης εύχομαι να υπάρξουν λιγότερες μητέρες σαν εμένα.

Dimitro Petrovitz

Διευθυντής Αστυνομικού Τμήματος Λίαρ

Σήμερα με τη βοήθεια των φίλων μας βάζουμε το πρώτο λιθαράκι όχι μόνο για το χτίσιμο ενός νέου αστυνομικού τμήματος στο Λίαρ αλλά κυρίως για να χτίσουμε τη μελλοντική μας συνεργασία. Το αποτελέσματα δεν θα είναι μόνο η συνεχής προσπάθεια για την καταπολέμηση του εγκλήματος, αλλά η προτεραιότητά μας να έχουμε τους ανθρώπους τους ασφαλείς.

Bondo Pipia-

Πατέρας Θύματος

Όταν ο γιος μου σκοτώθηκε ήμουν περήφανος για τη γεναιότητά του, αλλά πίστεψα ότι πέθανε για το τίποτα. Σήμερα έχω την αίσθηση ότι ήρθε στη ζωή και ότι η δικιά του θυσία δεν ήταν άσκοπη. Όταν το νέο αστυνομικό τμήμα χτιστεί και οι αξιωματικοί του συνεχίσουν να μάχονται για την καταπολέμηση της βίας, θα υπάρχει μία ελπίδα για ειρήνη στο μέλλον για τα εγγόνια μας και για το λαό μου.